

ΜΙΑ ΝΕΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΕΩΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Τό νησί μας φιλοξενεῖ έδω και δυό μήνες πανιδά ήλικιας 14-20 χρονών που ήλθανε από τη Γύμναστική. Δέν είναι τυχαίο ότι μικρό σε σημασία τὸ γεγονός αυτό. "Η διαφοροποίηση τὰς νέας αὐτῆς ἑφεδρικῆς γιὰ τὰ φυλή μας δύναμες αποτελεῖ μιᾶς διαρεά, ὅλλα δικαιολογία και ὑπέροχη ἀποστολὴ γιὰ τὸ νησί μας. Από τότε πού ὁ σπανός τούτος τόπος μεταβλήθηκε σε πνευματικὸ ἔργαστρο, σε θήμικοεθνικό και ψυχικό θ.ασπευτήριο πολλὲς ἐπεχειρίσεις συγχειρίσεις μὲ λαμπτρὰ ἀποτέλεσματα. Τὰ πνευματικά χειρουργικά του ἔργαλεια ἀνάδυσα ἐδιπλώνουν τὶς ταραγμένες και ἀρρωστημένες περιοχὲς ὀδοκλήρου τῶν ψυχικῶν συγκροτήματος και συνακόλυτου τὸ καρκίνωμα.

Οι νέοι μας τρόφιμοι μόλις αποδι-
βάττηκαν στην Μακρόνησο, παύωσαν ζαν-
δο λότα τα αυμπτώματα της ήθικης αρρώ-
στειας που έπιδημει στον τόπο μας. Τό-
ματί τους ήταν άγριο, ή μορφή τους κα-
ταστούσαμενή, ένα πάρδος και μια ύπο-
ψια ζανευόντανε σε κάθε τους ένέργεια,
σε κάθε τους λόγο και σε κάθε τους κί-
νηση. Δέν διακολεύτικαν νά κάνουν
τη διάγνωση! Έποσκεπτο και έδω για μια
άρωστη πτυμένη ψυχική κατάσταση. Ε'-
πειδή δώσανε μια έφοδαλμένη λύση στο
πρόβλημα το κοινωνικό, στο πρόβλημα
δηλ., τις σχέσεις του άνθρωπου πρός το
συνάνθρωπό τους. Πήρανε έχθρική στά-
ση στα άπεναντι στο συνάνθρωπο τους και
το χειρότερο όπτο δόλα άπεναντι στον ά-
μεσηνή τους "Ελλήνα.

"Η κοινωνιοτική διθεωρία με τά ρήματά της και τά παραγγέλματά της τά αντίφατικά, έπειδη διδάσκει — για να πεύχε τό σκοπό της — ότι τό άτομο πρέπει νά πάρει όπειασθήποτε έχθοική στοσή απέναντι στό συνανθρώπο του για νά τού επιβληθῇ, γι' αυτό τό λόγο άκριδώς είναι τό φυσικό μικρόδιο, είναι δό διπλής λός που είσενται υπούλα στό δροσερό πνευματικό λειδάδι τῆς καρδιάς του". Επλήνο καὶ κουφοδοσκούστη τή ζωγράφα πνευματική δύναμι τοῦ στυχοῦ θύματος, μέροις δουτοῦ, ἡ φυσική του λαχανισμένη καὶ παράλυτη ἐπαθεῖ ἀβίταπίνωση καὶ ή δέχτηκε νά φύγῃ στό δουνό κυνηγώντας ένα θικό που δη πυρετός τῆς ἀρρώστειας δημιουργότου τη κούρψτη στις πόλεις και γύρισε — συντροφιά πάντα μὲ τό οφέο καὶ τὴν ἀγωνία για τὴν παρασομία του— στά σκοτεινὰ υπόγεια καὶ στά αντίλιγας δωμάτια ἡ συνελήθηκε καὶ δικάσθηκε καὶ σύρθηκε στή φυλακή καὶ στήν έξορο για νά ἀπολλανῆ δη υπόλοιπος κόσμος ἀπό να δραστημένα καὶ μολυσμένα δραγματισμό

Τούς σγκαλιάσαμε χωρίς νά έχουμε φέρθε νά μαλυνθούμε. "Οσοι πέφασαν απ' τη Μακρόβησο έπαθαν πιά άνοσία άπο τα ειδικό έμβολο που έκαναν κι' από τα αντισώματα που έχει δημιουργηθεί σε δραγανισμός τους... Τους έξηγήσαμε ώριμένα γεγονότα που είχαν παρερμηνέψει και που τα πιστεύανε με φαντασμό, δια και οι περισσότεροι πολύ λίγα γνωρίζανε για γράμματα. Τούς υπόδειξαμε στη ή αλλιθεα δεν βρίσκεται με λίγες δημητρική λέξεις που τους θέλει σε ιντρουϊτόρας.

Ίδιαίτερο μέριμνα καταβλήσκε στὸ νόμον ἀντιληφθούν τὴ φύση καὶ τὸ ιδιότυπο τῆς σλαυοκουμουνιστικῆς ἐπιθέσεως καὶ τοῦ σπημερινοῦ ἄγωνα. Ετοι μὲ λίγες διδούσαις ασκαλίες κατάλαβον ὅτι δὲ συμμορισμός δὲν φύτρωσε σᾶν μαντάρι μέσα στὴν Ἐλλ

λα ἀλλά ἔχει κάποιο δαῦθερό σκοπὸν τούτο σλαυένκο ἐπίτελειο ἐπίδικει. Και διτήσης μόνος ἀπὸ τοὺς "Ελλήνας εἰχε κάποια συνάμιξη στὴν κατοχή, ἐπὸ ἄγνω πατριωτικοῦ αἰθηματοῦ ἢ ὅπε ἐπιβιβαία μία γιὰ τὴν κοινωνικὴν προκοπή, δὲν ἔχει κακιὰ σχέση μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ σπέμει μπανιγγιάνους στὴν Βουλγαρία καὶ τὴν "Αλβανία

Μέ την καλή πατρική περποιηση και
με μια σωματική τόνωση και ένο στοργή-
κό ένδιαφέρον για τὸν ἴματονθό τους, τὴν

Ο συνταγματάρχης κ. Μπαΐρακτάρης νοιούεται πατρικώς ένα από τους ανόηλικους κρατουμένους διά τους οποίους δημοσιεύεται το Πρότυπον Κέντρον Διαπαίδαγωγήσεως Ανηλίκων.

ώπόδηση και τό φαγητό τους τού ἀντι-
προσώπου τού Ἐρυθρού Σταυρού κ. Λαμ-
πέρι και τήν ἀγρυπνηνή πάρακαλούθηση και
και ἄλλων ἀρμόδιων στὸ πατρινῖδι,
στὸ μαπίον τους και στὸ μάθημα — κα-
ταφέραμε μέσα σὲ λίγες διώδες νά-
χαρσούμε τὸ γέλιο, τὴ καρά και την εὐ-
αισθησία τους — ἐκδηλώσεις ποὺ απὸ πολ-
λούς εἶχανε ἐντελῶς ληπομονήθη. Το κομμα-
νιστικό μίσος και ἡ γολή διαλύεται, ἡ
Ἑλληνική ἀγάπη κι' ἡ καρά ξανθρονιά-
ζεται στὸν καρδιὰ τους.

εταν στην καρδιά τους.
Είναι δέ πολιτικόστιο και άξιοσπι-
μείωτο τὸ γεγονός ὅτι πρὶν λίγες μέρες
τὸ "Υπουργεῖο Δικαιούσης" ἐν συνεννοή-
σει μὲ τὴν Ἀθεοκανικήν "Αποστολή κα-
τὰ τὴν BXI ἀπέφασις τὴν δημιουργία στὴν
Μακρόψιν Προτύπων Κέντρου Διαποιᾶ-
γωνίσεως τῶν ἀντλίκων φυλακισμένων
ποὺ βά πότελέστι ιδιαίτερο καταυλισμό
καὶ βά υπαχθῇ στὸ Ἔ. Κ.Π.Α. δουτοῦ
τὴν προσωπικὴν παρακολούθησιν τὸ Γε-
νικοῦ Στρατοπεδάρχου ἥρχισε ήδη ἡ προ-
εργασία διὰ τὸ νέο ἔργο που ἀποτελεί-
νέον τίτλον τιμῆς διὰ τὴν Μακρόψιν κα-
τὰ τὸ Διοικητὴν BXI Γ.Ε.Σ. συντ. κ.
Γ. Μπαϊράκταρην.

**ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ
ΑΠΕΝΔΗΤΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ
ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ**

Κάθε φλεβινός δημιουργός είναι στο βαθός άπου, και μόνο σάν τέτοιο μπορεί να σταθεί και πάνω στό χώρο της κοινότητας. Τά δυό δυνατότερο μυθιστορήματα, που γράφηκαν στην Γερμανία κατώ από τις λογικές του εθνικούσσιαλισμού, πήραν μιά θεσπ οπόλυτα άστικη άπεναντί του πρώτων με μιάν έξαιρετική λογοτεχνική λεπτότητα τα προσχήματα. Τά ένα είναι «Ο τελευταίος πολίτης» του «Ερντ Γκλαϊζερ και το άλλο ο Θεόδωρος Σίντερ του Μπρεντάου.

Τὰ τελευταῖα του έργα πρίν από το
μέγιστο παγκύριο πόλεμο ο «Ερντ». «Ε-
ριχ Νότ» ήταν η γέρωφε στη γαλλική γλώσσα.
Το μιθιστόριο του «Η Εύρωση» είναι
εύρυτεκτικά σιγκλονιστικά και υπέροχα. Ο
Βαλτέρ, πολὺς από ποκαλιτεύει το μιθι-
στόριον αυτό, μιλώντας σε πρώτο πρό-
σωπο την έρωψά της ψυχής του, είνι· ένας
τύπος με έπικαιροτήτα, άλλα με αγάνωνες
αίσιες. Στά 1938 στη Νότ ήγρεψε και το
έργο «Ο Ανθρώπος ξωνιών τοι» κομμα-
τικού τύπου — ένα υπέροχο κηρυγμα.
Στό Βιβλίο του αυτοφυτού ή υπηργαφέ-
δε κα, τὸν κομμουνισμό σε το φασισμό,
κάθε διο δηλωδή και κάθι δικτατορία.
Και ἐψώνει με μια μεγάλη πνευματική
και ήδη καβαρόττο το Ελληνικό σύνθη-
μα του Μέτρου, τῆς «Αλήθειας, τῆς κλα-
σικής φραγκόπτωτος

"Ενας Αύστριακος, ο Άρθουρος Και-
τζλερ, είχε πάει στην Ισπανία ώς αντα-
ποκριτής μιας έγγυλης έφημειρας κα-
ταύ του έωστιό πόλεων. Οι παναγρώπι-
λες δοκιμαίες τών τελευταίων χρόνων άν-
τιμετωπίστηκαν απ' τον Καϊστζλερ καὶ σα-
λοίρα ιδιωτική. Γιατί ἀν δὲν πήγαινε
στην Ισπανία καὶ ἐν δέν πάθαι τὸ δοσ
ἔποσθε, δὲ θὰ εἶχαμε σήμερο τὸ ἀριστού-
γημα εἰλά Ισπανική διαβήκη. Στὸ ξρύσ
αὐτὸ δ συγγραφέας δὲν στέκεται, ἀπλῶς
μακρὰ διαδικαστικά κάθε πολιτική καὶ κοινωνιοῦ
γική πρόβεσθ, ἀλλὰ στάνει στὰ ἄκρα του
παναγρώπινου λογισμοῦ, Ἐπερνώντας
κάθε ἐπικαιρότητα, Στὸ ξρύσ του δὲν πρό-
κειται πιὰ γιά φασισμοὺς καὶ κομμου-
σιούς, γιά ίσεολογίες έφημερε σὲ γιά ί-
δεολογίες ἀπάτες, ἀλλὰ γιά διτὶ πιὸ δ
πόλυτο μπορούμε νὰ ζητήσουμε μέσο' στὴν
ώστια του ανθρώπου.

Ο παγκόσμιος πόλεμος τοῦ έδωσε κα-
νούρια δώμηστι. Σήμερα ὁ Καιστέρ, πού
πολιτογράφηθηκε πάλι στην Ἀγγλία, είναι
ἀπό τὰ πιὸ φωτεινά πνεύματα στά γράμ-
ματα. Στὸ πολύκροτο ἔργο του «Σκοτάδι-
νεο» στὸ μεσημέριον, για νόστερον τὴν
αἰώνια ἀλήθεια τοῦ ἀνθρώπου, χρησιμο-
ποιεῖ ὡς ἀπτὸ καὶ ἐπίκαιρο ὑλικὸ τις «δί-
κες» στὴ Σοβιετικὴ Ἔνωση. Απὸ τὴν επο-
πτία τοῦ ἀνένδοτον ἀνθρωπισμοῦ ποὺ εἶν-
εσσα τοῦ συνυψόμενος καὶ μὲ τὴν ὄλο-
κάθηρη πηγὴ τῆς ποιητικῆς αναύρας, ἀ-
ναγκάζεται νὰ γίνει ἔνα τρομερὸ μαστιγιο-
ἀπέναντι τοῦ σοβιετικοῦ ὅλοκληρωτισμοῦ.
Ἐνα ἄλλο ἐλεύθερο πνεύμα τῆς ἐποχῆς
ιας ὁ χριστιανὸς καὶ Ρώσος Μπερτσι-
τσο ἀναγκάζεται νὰ δεῖξει θεωρητικὴ ἐπι-
εικία ὀπέναντι στὸ ωστικὸ κουμουνισμό,
ἐπλιζούντος στὸ μέλλον ὅτι θὰ τὸν ἀφοιο-
ώσει τὸ χριστιανικὸ πνεύμα καὶ θὰ ἔξου-
δετερών τὴν χολὴ καὶ τὴ μονομέρεια καὶ
τὴν ἀνεδοφικότητά του. Παρ' δόλο πύτα
αι-
σθάνεται τὸ πνεύματικό χρέος νὰ τὸν θ-
νατεῖταισει «ὅλοκληρωτικά» καὶ «ἀνελεύ-
θερα».

* Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΣΤΟΝΗΣΙΜΑΣ

Τὴν 24ην Ἰουλίου ἐπεσκέψθη τὰς μονῆς Μακρυμονίου ὁ Υπουργός τῆς Ειδικειάς καὶ Κ. Ιοάννος ίδιος κ. Υπουργὸς συνώθευσαν ἡ Διντή BXIIΙΕΞ συνήντης κ. Μπαϊαστάρης οὓς καὶ τίνες ὑπόλληλοι τοῦ ὑπουργείου Παρίδεις. Οἱ Κ. Ταῦτας ἀπειθίσασθη περὶ ὧνας ήτοι τὸ Γ. ΕΤΟ Εὐθό οὗτοῦ ἐπειθεώρησης τὰς διαδόσους ἐγκαταστάσεις καὶ ἀκολουθῶν τούτων παρέστασης ὅπλιτος, παρέστη -··· επικέντρωσιν τοῦ Γάνυματος. Εἰς νεομένην περισσώνην τοῦ στο. Τ. Πανταζῆ δ. κ. Υπουργὸς ἀπέπνισεν ἀναφερόεις, ἣν μιαν έδοσάν της παραπληγεῖσαν, καθ' ἣν περιττής ὑπέμυνσε τὸ παρελθόν τοῦ κ. Κ. Τσάστους καὶ τὸν ἀπεκάλεσεν ἀδρακτόπλοιον Γένουσα. «Ηοῦσα νῦν μὲν τὰς γενιτητὰς εἶπε δ. κ. ὑπουργὸς Δέν εἶνα τὴν Ἀ-
ἴσιαν, νόν με δύτε τὸν δασκάλον. Άλλο ἀ-
υτὸν δ. συμβέβοφες σας μὲν ἀπεκτήσθητε τὰς
φανερώνων την̄ ἐπιθυμίαν μου. Θα πήσα-
ντε μηδισκώδους στὴν θέση τους. Ἐν συνε-
χείᾳ δ. κ. ὑπουργὸν ἀνέλπισε μὲ λόγην
πληροίς στοινούς καὶ ξενόπτες πορφ. τούς
ἐνανθίφαντας στρατιώτας τούτος ὀπισθοίς
ἐξαλούντις διότι ἔγουν τὴν εὐτυχίαν νό-
μοις ἔχαντον ἔναν ἀγώνα πνευματικήν καὶ
ἥρικήν δελτίσσεως κατά τῶν ἀστών τοῦ
εἰκονὸς καὶ εἰς τὸν ἀγώνα τούτον νόν νικούν
Τίνι νίκην αὐτῶν τὴν ἐναστάτωσίς εἰσι
τὴν πολέμου σπουδαστικήν διῆ τοῦ θυμοτοποῦ.

Ακολούθως δ. κ. "Υπουργός όσου έπειτα
σκέψη επί" δίλινος τάς Σ.Φ. Μακρουνίδης
μετέβη εἰς Γ' Κ.Π.Α δόποι ένενέρη έπιβεβ
σποι τών Ἑγκαταστάσεων καὶ ιδίως τοῦ
ἴδιου μεμένου Νοσοκομείου. "Ἐκεῖθεν δὲ
Ταύτος μετέβη εἰς ΕΣΑΙ. "Αποντῶν
εἰς προσφυγήσαντα πολίτων ἐν μέσῳ ἀ-
μυσθαίριας δονούμενης ἀπὸ πατοικιακής
ἐκδηλώσεως ὡμίλητο διὰ τὴν ὑψηλήν ιστο
κινήν ἀποστολήν τῆς Ἐλλάδος εἰς τὸν
αὐτὸν κατά τοῦ δασδιδρούσμοῦ" εἰς Αν. τὰ
εὑνωμάτα τῶν θαυμάσιων διλασάν οἵτε
ἦν ἄλλαξεν ἡ ψυχὴ τῶν Ἐλλήνων. "Ο
Θεός μας ἔποιεθται στὸ σύνορο τοῦ

Ο υπουργός της Παιδείας κ. Κ.
Τσάτσος καθίδικ θυλεί πρός τους
σπουδαίωτας της Μακρονήσου.

πολιτισμοῦ. Ἡ ιστορία ὧδε γράφει νιός σήμερα πώς τὴ στινυπή πού ἄλλαι λαοὶ υπέκυψαν καὶ ἔγιναν βύνατα του φεύγοντο καὶ τὶς ἀπάτες μάνον ὁ Ἑλληνικὸς λαός στάθμη ἀντιμετωπος καὶ ζώσας καὶ τὴν Ἑιρώπην καὶ τὸν ἑαυτό του. Ὁ κ. γ. Υπουρονὸς ἐτελείωσε τὸν λόγον του ὡς ἕπει : «Ἐργάζεται ἡ Νίκη. Σείς νὰ βάλετε μὲ δῆλους τοὺς ἀδελφοὺς στὸν ἀνασυγκρότητον τῆς γώνως μέσο εἰς Ἐλευθερίαν Ζεύσιν τὴς ἀληθινῆς Διωκορεῖτος». Ο-σοι τολμήσουν νὰ σάς πειράξουν βά-εινα-δικοί μας ἔνθοι γνατί έχετε εἰς στὸ-ε-νεργυτικὸν σας τὴν «Μακράνη». Εγκί-πτες τὸν Σατανᾶν καὶ σύντη γίνονται. Α-νεγκά-

Zeliteon NIKH®.

Περὶ τὴν 13ην ὥραν δ. κ. Ὑπουρούδος
ἔβαστο εἰς Α.Ε.Τ.Ο. ὃπου τοῦ ἐπεφυ-
λάσσοντο Ἐνθουσιώδεις πιθοδοκοί. Κατόπιν
προσφωνήσεως στρατιώτου ὀπέδειν τέ
ἐνθαλμένον καὶ ἀπατηλόν τῆς σλαυοκομ-
μουνιτικής Βενερίας ἦτορ αὐτὸς κατέληπε,
ἡ διαινοῦσα ἐδῶ εἶναι σπουδατική καὶ
γιό τὸ Ἐθνος καὶ γιὰ σᾶς τοὺς ίδιους.
Ἡ ζωὴ που περάσατε ἐδῶ ήταν μιὸς εὐλο-
γιας. Ἀκολούθως ἡ Γ' Τσάσος μετὰ τῆς
επιοδείας του μετέβη εἰς τὴν λεγούντην
Ἀξιούμην δῆμον προσεφέρθησαν ἀναψικτι-
κά. Ἡ χρονιδία τρανούδησε τὸ «τις παι-
δεργά Ελλήνων» δὲ στο Γκούφας ἀπῆγ-
νετελεῖς ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν «Ποσειθτικός
τούς Παλαιάς.

Είρ τὸ Β' ΕΤΟ παρεκάθησε τις γεῦ-
μι πλουτούσιων μὲν ὡδίων καλλιτεχνικῶν
πράσσουσια. Εἰς συνέκεντωσις τὸν πο-
στεύοντεν ὁ ἐπίβιτος καὶ Δραπτόπο-
λος καὶ ὁ στα. Πιπαλιάκος Ὁ. κ. Υ.
πουνός πλόπος πυκνικήσας ἔξεφωνται
εἴτε νευσμένου λόγου εἰς τὸν διποίον
ὑπίστης τούς ἄγνωστους τοὺς Ἐλλήνους «Ε-
γνωμενείς τρεις νιλικούντων ιστορία καὶ δὲν
θὰ γίνουμε εἰλικτες τῶν Σλαβώνων Καὶ
κοτέληκε : «Θέλα νά σᾶς πώ ένα μεγάλο
εύγαιοιστών νιά δ.τι είδα σήμερα. Αύτό τό
θέσια μού δίνει βύνουμ καὶ θὰ τό διασκη-
νέω παντού». «Οταν θά φύνετε ψόπιδά
σᾶς παρακαλῶ ναϊδίτε νά μού σφίξετε τό
νέρι καὶ τότε θά κάωσα κάτι πού τόρα
δέν μποω : Νά σπασθῶ τὸν καθένα
σας γκριστά».

* Ἡ Ἐπισκεψίς τοῦ διαπρεπούς ἐπιστήμονος καὶ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀφίκετάς δρίστας τῶν ἐντυπώσεων ἔει οὐ καὶ δὲνθουσιασμός μετὰ τὸν ὅποιον τούτῳ προέπειναν οἱ ἀξέκοι καὶ ὅπλιται καθὼς ἀφονεῖ τὰ νησιά μας.

καὶ αὐτὸς τὴν Ιστορία του καὶ μάλιστα
ἀσκετὰ διασηματικὴ Ιστορία.

Γεννήθηκε κάπου στην "Ελεύθερη Ελλάδας από μητέρα διαιών στρατολογηθείσα από τούς συμμορίτες και από πολὺ μικρός παραδόθηκε στὸν εθνικό μας στρατό και παραμένει από τότε πιστός στρατιώτης μήχρι που νά πεθάνει.

Προτίμησε και αύτός τὴν Ἑλλάδα και
όχι τοὺς Σλαύους. Είναι πολὺ πίκρωντε-

δε τούς έλαυνον. Είναι πολύ χωριστήμενός με τά φανταράκια μας. Μά και αὐτοί τών άγαπων και πάντα φροντίζουν γι' αὐτούν. Ή χαρά του είναι νά βλέπε χακι. Γοιλίτη δεν ξέρει σύντομο πότε νά δει! Είναι εύγενοτάτος. "Οταν θέλει κανένας ανώτερος νά επιβεβαίησε τά τυμπάτα μας, ό Σκίρτης πρώτος θά τών ύποδεχθή με χαρά, θά είναι ό πρώτος θηγάνος του και ό τελευταίος πού θα τών ξεπροδοδίσει μακριών από την διάστασι μας και θά γυρίσει στό τιμπά του νά συνε-

χιση την ἀποστολή του.
Ἡ ἀποστολή του είναι μία: Νά πνιξη
μὲ τὴν ὄρμη του καὶ μὲ τὴν ἀποφασι-
στικότητά του κάθε πρόδοτη κατοικη-
πού θα τολμούσε καὶ πλησιάσῃ τὰς θέσεις
μας.

Ο Σκιρτσής σε πολύ λίγους είναι γνωστός άλλα δύο ζήσανε μαζί του πάντα δύο θυμώνται τὸν ἀσάνιν αὐτῷ θύεια ποὺ προσφέρει σάι κολός σπουδών της Έλλάδος πολύτιμες υπηρεσίες στὸν άγνω-

μας, γιατί δημιουργήσατε δύο Σκιρτσάτης μας δέν είναι στρατιώτης ούτε βαθυμφόρος άλλα ένας... πελώρις ακύλος, που δρέπηκε δύναμη περασμένο Αύγουστο στό Επανοικυσμό δημόσια Σχίστη του Γραμμού, που καταλήφθηκε από τό διεθνές πολεμό 596
άγμα μας.

ADD THIS ZAHN TOX REIMNNTOW 100%KAN

Ολοι δοσι εξύμνησαν τις ἀρέτες του Σοφούλη δὲν παρέλειψαν νὰ τονισουνται μὲ δλες τις ἄλλες ὅτι ήτον ἀνώτερος χρηματων. Στὴν κατοχὴ ήταν ὑποχρεωμένος νὰ ζῃ μὲ τὴν πενιχρὴ συντάξι του, που δὲν παρκούστε οὔτε γιὰ τὸ στοιχειωδέστερα ξέσοδα. Η Ἑλλειψις ειδικοῦ κοπωνίου γιὰ τὴν πίπα του ήταν μιὰ ἀπὸ τὶς στερησίες που τὸν στενοχορύουσαν κατὰ τὴν πρώτη περιόδο τῆς Κατοχῆς. Οταν ειδε πώς δὲν ὑπήρχε τρόπος νὰ Γρομηθευθῇ ειδικὸ καπνὸ ἀπὸ τὸν μαύρη ἀγορᾶ — που νὰ τὸν πλησιάσῃ — ἀρχισε νὰ χρηματοποιει στὴν πίπα του κοπωνὶ ἀπὸ τὰ τσιγάρα τῆς κούτας. Στὴν ἀρχὴ τοῦ κακοφάνητε. Μά ὅταν συνήθισε μπικάνον στὸν κύκλῳ τῆς μαύρης ἀγορᾶς

— Τί δά γίνη τώρα; Έλεγε μὲ τὸ θυμο-
σοφικὸ ὕφος του. "Ἐτσι ποὺ πᾶμε, Θὲ
μῆς ἀναγκάσουν νὰ καπνίζουμε πίτα-
ρα. Μὰ πο ὑπάν τὰ βοῦς κι' αὐτά;

K. K. E. ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Κάθε κοσμοθεωρία που δὲν έχει μόνο τὰ κοινωνικά φαινόμενα ἀλλὰ ἐπιδιώκει νὰ ανατρέψῃ αὐτὸ τούτο τὸ υπάρχον κυικονικό σχήμα, ἀναζητεῖ ὄποδους καὶ προσηλυτίζει πιστούς ἀπὸ τὴν μερίδα ἐκείνη τῶν ὑπέρωπων που χίλιοι-δυο παράγοντες δὲν τῆς ἐπέτρεψαν νὰ εύδοκημήσῃ καὶ νὰ κατακτήσῃ τὴν ζωή. Ἐτοι καὶ στὴν ἐποχῇ μας, ἡ ἐπινοοστατικὴ καὶ ἀνατρεπτικὴ κοσμοθεωρία τοῦ κομμουνισμοῦ μὲ τοὺς κατὰ τοποὺς ἐκπρωτοποὺς τῆς, τὰ διάφορα K. K., ἀπευθύνεται στὸ πιὸ διασπορισμένο κομμάτι τῶν κοινωνικοῦ συνύλου, τὴν ἐργατικὴν τάξην, ζητώντας τὴν ὑποστήριξη τῆς καὶ ὑποχρέωμένη σ' αὐτὴν ἔναν αὐριανὸν παράδεισο. Ξέρουν πολὺ καλὸν οἱ πλάνοι ὅτι εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ σκοτίξῃ κανεὶς συνειδήσεις καὶ νὰ φαρεύῃ ὑποστηρικτές, ὅταν ρίχνει τὰ δίχτυα του σὲ θολωμένα ἀπὸ τὴν δυστυχία μυστικά. Ἐτοι καὶ στὴν Πατρίδα μας τὸ K.K.E., πιστὸς ἐφαρμοστῆς τῶν ἐντολῶν τῆς Κόμινφορ μάκολουσει τὴν γενικὴ αὐτὴ τοπικὴν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Κι' αὐτὸ γιατὶ οἱ διαταγές εἶναι ὑποχρεωτικές γιὰ ὅλα τὰ ὑποκαταστήματά της. Αυτοανακηρυχθεὶς πάτρωρας καὶ ἡγετὴς τῶν ἐργατῶν καὶ προσποθεῖ νὰ τοὺς παρασύρῃ μαζὶ του, δάσκοντας ὅλους τοὺς σοφοὺς ἀποτελεῖν τῶν προπαγανιστικῶν του ἀντρῶν νὰ οὐρλιάζουν μέχρις ὀποκλεισμοῦ διότι αὐτὸ εἶναι τὸ κόμμα ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὰ δίκαια τους. Νὰ διακριθοῦντων μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς πορωμένης συνειδήσεώς τους, ὅτι δὲν ἐπροσωπεῖ τὸ κόμμα τοὺς παρὰ μόνον τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Γιὰ τοὺς πληρωμένους πράκτορες δὲν ὑπάρχουν δριὰ γιὰ τὸ φέμων καὶ τὴν ὀπότη. Γιρίζεις ἀλπεσία νὰ εἰναι κανεὶς ἀνυπέρβλητος σὲ δράσος γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ κουράγιο νὰ μιλᾷ ἐξ ὄντωπος τῆς ἐργατικῆς τοξείως, ὅταν τὴν ἀποκεφάλισε ὅπο ὅλα

τῆς τὰ ἡγετικὰ στελέχη μὲ τὴν δολοφονία καὶ τὴν κατασκοφάντηση.

Κι' ὥμως τὸ κανόνι. Γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ. Πρέπει νὰ γίνη γνωστό καὶ κατανοητὸ στὸν καθένα ὅτι τὸ K.K.E. ἀπὸ αὐτὴν ταυτὴν τὴν φυσιῶν, σὰν κόμμα ἔρχοταν απὸ τὸ Ρωσικὸ Υπουργεῖο τῶν Ἑξατερικῶν, δὲν μπορεῖ νὰ ἐπροσωπεῖ τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ τῶν ἐντολοδόχων του. Η πολιτικὴ του καὶ ἡ τακτικὴ του δείχνουν κατοκάθωρα ὅτι ἀντικειμενικὸς τους σκοπὸς εἶναι ἡ ἐξιστρέψηση τῆς Σοδικικῆς διπλωματίας στὰ Βαλκανία. Γιατὶ τοτὲ τί εἶναι ὁ συμμοριακὸς ἀγώνας γιὰ τὴν παρόδοση τῆς Μακεδονίας στοὺς Βουλγάρους; Καὶ τί σχέση έχει αὐτὸς μὲ τὴν ἐργατικὴν τάξη;

Τί εἶναι ἡ καταστροφικὴ μανία τῶν συμμοριών γιὰ τὴν ἔξαφανηση κάθε πλουταραγωγικοῦ μέσου, ὃν δὲν εἶναι ένα μέσον γιὰ νὰ περιέλθῃ ἡ Ἑλλάδα στὴ σφαῖρα ἐπιρροῆς τῆς E.S.D.; Τί τὶ σχέση έχει αὐτὸ μὲ τὴν ἐργατικὴ τάξη διὸ τὸν ρίχνωνται χιλιάδες ἐργάτες στὴν ἀνεργία; Κι' ἀκόμα τὶ σχέση μπορεῖ νὰ ἔχῃ μὲ τοὺς ἐργάτες, δόταν προδίδει τὶς οἰκονομικοῦ χαρακτήρος ἀπεργίες, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ δὲν δέχονται τὰ διάφορα πολιτικὰ του συνθήματος; Θὰ μπορουσαν νῦ πουν ὅτι δὲν αὐτὰ γίνονται γιὰ νὰ νικήσουν καὶ νὰ μεταβάλουν τὴ χώρα μας σ' παραδεισοῦ «Ανατολικοῦ τύπου!...» Άλλα μήπως αὐτὸς ὁ παράδεισος εἶναι γιὰ τοὺς ἐργάτες: «Απὸ μιὰ καὶ μόνη ματιὰ στὶς χώρες του Σιδηρού παραπετάσματος δὲν ἀποκομίσουμε τὶς πιὸ βλιβερὲς καὶ ἀποκαρδιωτικές ἐντυπώσεις. Τὰ ἡμερομίσθια ἔκει κυνονιζονται ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τίναι κυνονιζονται ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τίναι κυνονιζονται πείνας. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας, πού τόσο συχνὰ χρησιμοποιούν στὶς δημοκρατικὲς

χώρες οἱ κομμουνιστές, ἔχει καταργηθῆ καὶ τὰ στρατόπεδα τῆς κατοναγκαστικῆς ἐργασίας συνετίζουν καθε ἀφελὴ ποὺ θά θελησῃ νὰ πῆ ἔστω καὶ μιὸ λέξη γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ζωῆς καὶ τὴν καταπίση. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθεστώς ποὺ ἐπεβαλλον στοὺς ἐργάτες τῆς Ανατολῆς ὀλοκληρωτικά τὸ K.K. Κι' αὐτὸ θελεὶ νὰ ἐπιβαλλεῖ καὶ στοὺς Ἐλλήνας ἐργάτες τὸ K.K.E. Τὸ καθεστώς πείνας καὶ τρόφου. Δεν δὲν ἐπιτύχη δύναμη στὴν προσποθειά του αὐτῆς γιατὶ οἱ ἐργάτες μοὶ νοιώθουν δαβειά, ὅτι τὸ K.K.E δὲν ενδισφέρεται γι' αὐτούς, ἀλλὰ τοὺς χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ ἐπιπρεπήσῃ τὸ τέλος τῆς Μάσχας, πού ἐπιδιώκει νὰ κανούγυρους λαούς γιὰ λήπτευση, διόπει Εκκοι καὶ στὶς χώρες του Παραπετάσματος.

Ο Ρωσικὸς ἐπεκτατισμὸς ἀναζητεῖ κι' δλλούς εἰλωτες νὰ δουλέψουν γιὰ τὸ Κρεμλίνον. Σητεὶ σκλαδούς ποὺ θά ἀνύρθουν τὴν ἐδροθραμένην Ρωσικὴν οἰκονομία. Τὸ K.K.E. ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἑλλάδα σὲ οἰκλαστόπατρα καὶ τοὺς Ελλήνες ἐργάτες σὲ δούλους μὲ τὰ ἀποτῆλα φιλεργατικὰ του συνθήματα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται προσοχὴ. Σήμερα δὲ Στρατός μας τασίζει τὸν συμμορισμὸν ποὺ εἶναι μιὸ ὅπε τὶς πολλές μεταμορφώσεις τοῦ K.K.E. Αὔριο δύμας διὸν νικηφόρων καὶ γυρίσωμεν στὰ χωραφία μας, στὰ γραφεία μοὺς, στὰ ἔργοστασία, θά συναντήσωμεν τὸ K.K.E. μὲ τὴν μορφὴ τῶν ἐργατοποτέρων. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ είμαστε προετοιμασμένοι νὰ δύσωμεν καὶ τότε γῆν μάχη γοὺ νὰ νικήσωμεν. Κι' αὐτὸ θὰ γίνη δὲν ἔχων πάντοτε ὑπ' ὅφει μοὶ διὸ τὸ K.K.E. δὲν ἐπροσωπεῖ πορά τὸ συμφέροντα τῆς Ρωσίας καὶ τῶν Σλαύων.

ΒΑΣΑΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Εἰς τὰς 19 Ιουλίου ἐπεσκέψη ἡ Καθηγητὴς καὶ φοιτητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Λίγος καὶ ἀδερφός της, Καθηγητὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου της Λίγου, οἱ οποῖοι την πρώτη τοπική επίσκεψη της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τοὺς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Τσανταρίδης καὶ ἀδερφός της, Καθηγητὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου της Λίγου, οἱ οποῖοι την πρώτη τοπική επίσκεψη της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τοὺς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος. Οι δύο οικογένειες της Λίγου, οἱ οποῖοι την πρώτη τοπική επίσκεψη της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τοὺς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Γκούφας, ἀναφερθεὶς ιδιαιτέρως πρὸς τοὺς φοιτητὰς της Λίγου, οὐδὲν τοὺς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος. Οι δύο οικογένειες της Λίγου, οἱ οποῖοι την πρώτη τοπική επίσκεψη της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τοὺς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Ο κ. Καθηγητὴς έφερε τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τοῦ Πρυτάνεων καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν. Ελαβε τὸν λόγον ἐν συνεχείᾳ ἐκπρόσωπος τῶν φοιτητῶν την πρώτη τοπική επίσκεψη της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου. Επικολούθησαν ἐλληνικοὶ χοροὶ μεταξὺ φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ στρατιωτῶν με ἐκδήλων χαράν, συναδελφικότητα καὶ θερινότητα.

Μετά τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ ὄφου προσφέρθησαν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ἀναψυκτικά, οὓτοι ἀνεχώρησαν εἰς τὸ B' ETO, οὗ προσεφύνει δὲν τοὺς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Ο υπολοχαγὸς κ. Ράντος,

προπίνων γιὰ τὴ Νίκη τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ ἐργον τῆς Μακρόνησου καὶ ὄμιλει διὰ τῆς ὑποχρεωσεις τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν Μακρόνησον.

Ο καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου Θεσσαλίκης κ. Λίγος Πολίτης, οἱ οποῖοι συμμετεῖχεν εἰς τὴν ἐδρομήν, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

Τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως καὶ της συγκέντρωσης της θεωρούντων τοῦ Νησιού της Μακρόνησου, οὐδὲν τούς προσεφύνει δὲ ὁ ὑπῆρχος κ. Λίγος.

«Έναγώνιο»

MARCEL ACHARD

Κύριε! Κύριε!
Στά σωβικά μου πύρινη λάβα,
καιμίνι άνάβει.

Αιμαρτώλη φυχή!...
Γονατιστός στό σταυροδόρι.
τό κλάμα μου στεντόρειο αντηχεῖ
κι' είναι ή ψυχή μου ανεμόδαρτο καράδι
που μανιασμένα κύματα χτυπάνε...
Κύριε εισάκουσον ἐμέ τὸν ταπεινό
«De profundis clamavi...»
ποιῶ,
σώσε, Ελεος κάνε....

Κύριε, προτού Σέ κρύψεις ή ένταφια γῆ
πληθή τυφλών γονάτισαν μπροστά σου.
Κάμε νά δοῦ μιά δρασερή πηγή
τουτή ή ψυχή ή άμαρτωλή...
Πόσοι τυφλοί!
δρόκαν τὸ φῶς κοντά σου....

Κύριε, Κύριε!
Μεσ' τό καιμίνι τῆς άμαρτίας μου
καιγομαί, λυώνω...
Μ' απελπισία τα χέρια τώρα υφώνει
στών λογισμών την περιοχή.
«Θέλω ν' ἀργίσω ἀπ' τὴν ὁρχή
κι' διτή παλπό
νά γκρεμιστή
και νά σβυστή
να γίνη βάμα...»
Και τούτη μου ή κραυγή
άς υερεθή χωρίς όργη.
Γιά την κατάντια μου αύτή.
θυμίαμα ν' ἀναρτή
σμύρνα και νάμια!»

Μετάφραση ἀπ' τὰ Γαλλικά
ΝΙΚΟΥ ΣΑΡΑΦΟΓΛΟΥ

Πολλές φορές ή στήλη αυτή ξέπηγος τὸ σοβαρὸ ιθνικομορφωτικὸ σκοπὸ ποὺ θένθει στὸν έκαπτο του ὁ Σταθμὸς μας, ώστε νόναι περιπτὸ νά ἐπαναλάβουμε τὰ διάσια. Ἐκείνο διμῶς ποὺ πρέπει νά πειμαθεῖ και νά ὑπογραμμισθεῖ εύθὺς ἐξ ἀρχῆς είναι ὅτι τὸ ζέργο του καταχάδιον και εύρυτερο κοινό, διπὼ διαπιστώνεται, ἀπὸ τὸν ὄλεσα αὐδανόμενο ρυθμὸ τῆς ἀλληλογραφίας τῶν ἀκρουτῶν και ἀπὸ τὶς γεμάτες ἔνθυμοισασμὸ και κατανόησο κασείς τους. Οἱ ωυλίες, διγαλμένες ἀπὸ τὸν παύλο τῆς Ἑλληνικῆς καρδιᾶς μας, δίνουν τὸν τόνο τῆς ἀνάπλασης και τοῦ ἀνάδαπτισμοῦ. Τὰ καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα Μακρονήσου δίνουν τὸ μέτρο τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας τοῦ πνεύμου μας.

Τὸ καλὴ λήφι τοῦ σταθμοῦ μέχρι τὶς τελευταῖς γωνίες τῆς Ἑλληνικῆς γῆς διαπιστώθηκε ἀπὸ τηλεοραστικούσα τῶν τηλεγραφικῶν υπηρεσιῶν τοῦ Καρδιάς ποὺ ἀπασχολήθηκαν στὸ νὰ παρακολουθήσουν και νὰ ἐλέγχουν τὶς ἐκπομπὲς μας. Γι' αὐτὸ κι εύχαριστούσες δόλθεισαν τὸν Δεκτὴ τῶν Δ.Τ.Τ. κ. Ἐλευθερίου ποὺ ἀπὸ τὴν ίδιουσα τοῦ σταθμοῦ μας μᾶς περιέβαλε μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ ποὺ ἐκδηλώθηκε ἔμπρακτα σὲ κάθε περίπτωση.

Τὸ Ρ.Σ.Μ. φιλοδοξεῖ νά γίνῃ διάχωριστος σύντοφος δλων τῶν φίλων τοῦ Ραδιοθώνου. Κάθε υπόδειξη, κάθε καλόπιστη κορική είναι εύπρόσδεκτη στὴ διεύθυνσα: Ραδιοφ. Σταθμὸν Μακρονήσου Σ.Τ.Γ. 902 Β. Οι δρές ἐκπομπῆς τοῦ Σταθμοῦ παραμένουν σὲ ίδιες, 7.00—8.30 τὸ πρωΐ, 12.30—14.30 τὸ μεσημέρι και 18.30—22.00 τὸ δράδι. Γιρίζοντας τὸ κουμπί τοῦ Ραδιοθώνου σας στὰ 42.25 μέτρα ή στοὺς 7.100 χιλιοκόλους, ὀρκύτε τὴ Φυλὴ τῆς Μακρονήσου, τοῦ νησιοῦ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ καλύτερο ἐπιχείρημα γιὰ τὴ ζωτικόνα και τὴ δημιουργικότητα τῆς Φυλῆς μας!

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Μπροστά στὴν νεκρική μάσκα τοῦ Μπετόβεν, μὲ τὴν πικοή ἐκφραστὴ τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ, ποὺ εἶναι τὸσο γνωστή, νοιώθει κανέις νά συμπικνώνει δόλι ή μαγική δύναμη τῆς μουσικῆς. «Ἄν δ' Ἀπόλλων ἤταν γάτα τοὺς ἀρχαίους ὃ θέας τῆς μουσικῆς διπετόδεν στέκει γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα τὸ κορύφωμα τῆς μουσικῆς ἢστορικῆς ἀνδροῦ.

Μὲ τὸν αὐλό τοῦ Διονύσου τὰ κρόταλα τῶν Αιγαπτίων, τὶς διαπεραστικὲς σάλπιγγες τῶν Ρωμαίων, τοὺς δάδοδους και τραβαδύρους τοῦ Μεσαίωνα, τὰ βροπακευτικὰ δρατάρια, τοῦ Μπάγ, τὰ λιετεῖ τοῦ Σώμπερτ, ως τὴν πρωτοτυπία ἐνὸς Μουσόρκου και και τοὺς νεωτερισμοὺς ἐνὸς Ντεμπουσόν, ή μουσικὴ ἔκανε ἐνὸς μεγάλου κύκλου. Μά κάθε φορά, οὲ κάθε ἐποχὴ σὲ κάθε χώρα, κι' ὅποι κάθε συνθέτης ἤταν τὸ μέσο, ποὺ ἔπειτα σὲ κάθε χώρα, μιὰ τελεσμένη γραμμή, πούναι ἀνάλογη μὲ τὸ ιστορικὸ δάδιο τοῦ πολιτισμοῦ. Μ' ἵνα σκοπό, Νά λυτρώσῃ τὸν ἀνθρώπον τὸ ξελιγνιστικὸ συναισθημάτων, τῆς θλίψης, τῆς γαρύς, τῆς ἀπελπισίας τοῦ ἑρωτα.

Ν' ἀπέλειωτη παραδοσιαὶ διγάνων και ἥγων, «Ἄπ' τὴν ἐφενιασμένην σύνδεσθαι τῶν Βακχικῶν γιορτῶν, ως τὴ μονοτονία τῆς μεσαιωνικῆς τῆς Βυζαντίνης μουσικῆς, τὴν ήσεμία τοῦ ἀμοέβου, τὸ βλεβέρο Μανιάτικο μοισοδόλι, ως τὸν πανζουρλισμὸ τῆς τζάζ, κι' ἀκόμα ως τὸ συντὸν ψευτέπικο, ή μουσικὴ παρουσιάζει μιὰ τελεσμένη γραμμή, πούναι ἀνάλογη μὲ τὸ ιστορικὸ δάδιο τοῦ πολιτισμοῦ. Μ' ἵνα σκοπό, Νά λυτρώσῃ τὸν ἀνθρώπον τὸ ξελιγνιστικὸ συναισθημάτων, τῆς θλίψης, τῆς γαρύς, τῆς ἀπελπισίας τοῦ ἑρωτα.

Ο ἥγος έσεσύγεις ἀπ' τὸν οδελισμὸ τῆς λογικῆς. Φέρνει στὴν ἐπιφάνεια τὸν ἀνδισθέτο μας κόσμον. Μεταδίδει δόλες τὶς δονήσεις τοῦ φυγικοῦ μας ἔγω. «Η μουσικὴ ἀποτελεῖ τὸ λεξικὸ τῶν συναισθημάτων μας. Είναι ή τέχνη, ποὺ ἔγγιζει περισσότερο ἀπ'

Κ' δοσ περισσότερο πολυσύνθετη είναι ή ἀνάπτυξη τῆς πρωτοικότητας και ἐνὸς λαοῦ σὲ συγκεκριμένη ιστορικὴ στιγμὴ δοσ οι πολιτιστικὲς ἀπαιτήσεις του εἶναι πιὸ σύνθετες, τόσο και οἱ ἥγοι, ποὺ βά τὶς ἐκφράσουν γίνονται λεπτότεροι και πολύ πλοκοι.

Ἐτοι σὲ λήγος τῆς πίπιλας, ἀντιπροσωπεύει τὸ πνεύμα τοῦ δρεσδίουσι ἀπλοῦ γιοδοσκού ἀντίθετα μὲ τὴ γνωστὴ Ἀνδαλουσιανὴ σουμάντα, ποὺ ἔχει μέσα δόλη τὴν φινέτσια τοῦ καλλιεργημένου πνευματικὰ αἰσθητικὰ και αἰσθησιακὰ ἀνθρώπου.

«Η μουσικὴ σ' δόλη τὴ μεγάλη τῆς διαδούμη συμβάντος μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τῶν θεσμῶν και τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ ἀνθρώπου και είναι δὲ ἐκφραστής δόλης του τῆς ἐσωτερικῆς πορείας.

«Η μουσικὴ είναι ή τέχνη, ποὺ πάει νὰ πιάσῃ τὴν ἀσύλληπτην μακρικότητα τοῦ ἀνθρώπου, μ' ὀλες τὶς τὶς διακυνάσεις, σὰν δύτος, ποὺ ἔκτος ἀπ' τὸ σώμα διαθέτει δυνάμεις και τάσεις θυμαστές και ἀνέχηγητες. Δυνάμεις σὰν τὸν πόνο και τὴ γαστρά, τὸν έσωτα, τὸν ἐνθυμιασμό, ποὺ τὴν κλιμάκωσή τους μᾶς τὴν έδωσαν οι μεγάλοι συνθέτες και ποὺ στὴν κλίμακα αὐτῆς πηγαίνονται ή ἀνθρώπινη δάθεστ.

Τὰ τρελλὰ δρυπτοτικὰ γάγανα τοῦ Διονύσου κατάληξαν στὰ πικοὰ κείλια τοῦ Μπετόβεν, τους βαθεῖς ἥγους τῶν συμφωνιῶν του στὸν πόνο τῆς ἀνθρωπότητας. Σήμερα δὲ νέος κόσμος φέρνει τοὺς ἥγους τῆς ἀλλόκοτης Νέγρικης τζάζ, ὅπως ἀλλόκοτος και ταραγμένος είναι σήμερα δὲ κόσμος, ποὺ φέγγει ἀγόρτωγος μέσα στοὺς κρότους τῶν πνευμάν, στὰ κλάδων τῶν αὐτοκίνητων, στὶς σφυρίτες και τὶς σειρήνες τῶν έργοστασίων τῶν άσουντια, και τὴν εύτυχια.

A. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Η ΛΕΙΑ ΤΗΣ

Τοῦ στρ. Γ. ΔΙΖΙΚΙΡΙΚΗ

ΑΘΕ Τέχνη ἀληθινή πρέπει ἀπαραίτητα νά ἐκφράζει τὴν ἐποχὴν, νάχη ἀπάνω τῆς ἐφτασφρόγυστα τὰ σημαδίσια τοῦ καιροῦ της. 'Ἄλλοι ωδέναι φεύγουν, μίμηση ἄλλων ἐποχῶν, ἐπομένως περιττή, γιατὶ κάθε μίμηση εἶναι περιττή. Αὐτὸς εἶναι ὁ πρώτος ὅρος. Δὲ σημαίνει δεῖνα μ' αὐτῷ ὅτι ἔξασφαλίζει ἡ τέχνη αὐτή καὶ τὴν ὕθεσασια. Ξέρουμε πώς πολλὰ ἔργα τέχνης δοξάστηκαν σὲ μιὰ ὠρισμένη ἐποχὴ, μάσ' ἄλλη ἐποχή, τὰ ίδια αὐτὰ ἔργα δεχάστηκαν μαζὶ μὲ τοὺς δημιουργούς των, ἐνῷ ἀλλα πάλι ἔργα ἔξασφαλισθούν νά μαγεύουν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκαν. Τὸν βρύλο τοῦ Ἰππόλιτου τὸν ἐκμεταλλεύτηκαν καὶ ὁ Εὐριπίδης καὶ ὁ Σενέκας καὶ ὁ Ρακίνας. Μᾶς μόνο ὁ Ἰππόλιτος τοῦ Εὐριπίδη ἔξασφαλίζει νά γιασταταὶ ὡς τὰ σήμερα, ἀγέραστος. Οἱ ἀλλοὶ δύο πέθαναν ἀπὸ πολὺν καιρὸν τώρα. Ποιὸ εἶναι δῆραγε τὸ στοιχεῖο ἔκεινο ποὺ κάνει ὠρισμένα ἔργα νά φαίνωνται ἀδύνατα;

Πολλοὶ ήταν ἔκεινοι ποὺ θέλησαν νά δύσουν ἀπάντηση σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα, μά εἶναι αἰγαυροὶ πώς ἀπέτυχαν δῆνι τους. "Οσοι προσπάθησαν νά δημιουργήσουν κλίμακας γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῶν ἔργων τέχνης, κατέληξαν σὲ πολὺν αὐθαίρετον περάσματα. 'Ἐτσι ὁ Τολοστόι π. χ. ἐλεγε πώς ἔργο μεγάλο εἶναι ἔκεινο ποὺ παγματεύεται δέματα θρησκευτικά καὶ ποὺ εἶναι κατανοητό κι' ἀπὸ ἵνα ἀριστοκράτη, κι' ἀπὸ ἓνα τιπυτένιο μουζικό.

Σύμφωνα λοιπὸν μ' αὐτή τὴν ἀξιολογική κλίμακα τοῦ Τολοστοῦ, μπορεῖ νά διαγράψεις μέ μιὰ μονοκοντυλία τὸν Ρέμπραντ, γιατὶ τὸ ἔργο του δὲν εἶναι θρησκευτικό, τὸν Σαικρηπ καὶ τὸν Μπετόβεν γιατὶ τὸν "Εμπαρο τῆς Βενετίας" καὶ τὴν ἐνάτη συμφωνία δὲν τὰ καταλαβαίνη ἔνας μουζικός!

Σύμφωνος μὲ τὴν παράδοξη θεωρία του Τολοστοῦ, δῆνος τοὺς παραπάνω γίγαντες τῆς τέχνης τοὺς ὠνόμαζες "μεγάλους φεύτες" (σίγουρα βάπτετε νά συμπεριλαμβάνῃ καὶ τὸν ἐστό του μαζὶ μ' αὐτοὺς ἀφού τὸ ἔργο του δὲν εἶναι κατανοητό ἀπὸ ἓνα μουζικό).

Σὲ τέτοιους παραλογισμοὺς φτάνουν ἔκεινοι ποὺ προσπαθοῦν νά δροῦν ἀξιολογικές κλίμακες. Φαίνεται λοιπὸν πὼς ερετροὶ γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῶν ἔργων τέχνης δὲν ὑπάρχει ἀλλα παρὰ τοῦτο μονάχα: 'Η τέχνη ποὺ ἔχει φράζει τὴν ἀποχὴ τῆς εἶναι σ' ἴγουρα δικαιοιμένη, ἀδιάφορη ἐν ἐμάς προσωπικά μᾶς ἀρέσει ἢ δχι. 'Η μορφὴ στὴν τέχνη (καὶ λέγεταις μορφὴ ἐννοούμενη τὸν τρόπο ποὺ ἐκφράζεται μιὰ ὠρισμένη τέχνη) εἰναι κι' αὐτὴ συ· ἀρτηση τῆς τῆς ἐ οχῆς της.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιδολία πὼς τὸ κριτήριο αὐτὸ εἶναι ἀνεπαρκές, ἀφοῦ δὲν μᾶς ἔχεις καθαρὰ ποιὸ εἶναι τὸ στοιχεῖο ποὺ κάνει ἓνα ἔργο νά εἶναι μεγάλο. Συμπλη-

ρωματικά λοιπὸν πρέπει νά προσθέσσουμε πώς τὸ στοιχεῖο αὐτὸ εἶναι ἡ μυστικὴ ἐκείνη δύναμη ποὺ δύεναι μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἔκφρασθαι μὲ λόγια, καὶ πούδεχουν μόνον ὥρισμένα προγονιούχα πνεύματα τῆς γῆς ποὺ συλλαμβάνουν μὲ τὴν ἐποχή ποὺ τους τὰ πάθη καὶ ἀγγίζουν τὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων διων τῶν ἐποχῶν, μέσον ἀπὸ τὴ δικῆ τους ἐποχῆς.

"Ισως δὲ μού πῆ κανεὶς πὼς μεταχειρίζουμε ἀξιολογικά κριτήρια ἔωνακλιτικά. "Ἄς πούμε στὸν Λασκόνιο τα με τοὺς δύο γιοὺς του ποὺ τοὺς σφίγγεις θανατεῖ τὸ θαλάσσιο φεῖδι, δὲ δῆς πισσὸς ἀπ' τὴν ἐπιβανάντια ἀγωνία τους, τὴν ιδια τὴν Πέργαμο, τὴν ἀμαρτωλὴ κι' ανήσυχη, τὴ γεμάτη πάθος καὶ δράση ποὺ ἀκτινοβολεῖ γιὰ τελευταῖς φορὰ πρὶν πεθάνη.

"Η βυζαντινὴ τέχνη εἶναι τὴν ἀποχὴ της; "Οταν δῆς μέ βυζαντινὴ ἔωγραφία — δὲ πούμε στὸν μικρογραφία τοῦ αυτοκράτορα Ἰωάννη τοῦ Κατακούζηνού (Parisinus 242) — ποὺ πρωτοστοτεῖ σὲ μιὰ οἰκουμενικὴ σύνθετο, μὲ τὴν ἀσκητικὴν μέσον στὸ μαρτυρικὸν καὶ λαζαρεστικὸν μέμφιο του, διέπεις μπροστά στὰ μάτια σου νά χορεύει δῆλη ἡ χιλιόχρονη δροματικὴ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου, μὲ τοὺς βριάδους του, τὴν πιστού, τὴν βρησκευτικὴν του μισαλλοδοξία καὶ τὴ διαμάχη, που τὸ τράνταξος ἀλλη τὴ ζωὴ του καὶ τὸ κατέστησε στὸ τέλος ἀνήματος ν' ἀντιστῆται στὰ πελέκια τῶν Τούρκων.

Τὸ Βυζαντίο σὸν πνευματικὴ προσφορὰ ἀμφισβήτησε ἀπὸ πολλοὺς. 'Ο Μπουσούχαρτ, οἱ Γερμανοὶ νεολαστικοὶ τὸ ἀγνόστων ἡ τὸ περιφρόνησαν, κι' ἔνα διδύλιο ἐλληνικὸν ἔγραψε πὼς τὸ Βυζαντίο εἶναι ἡ σκοτεινὴ σελίδα τοῦ 'Ἐλληνισμοῦ, φανέτικα δαρβαρικὸ ποὺ ἔχει στραμμένο καὶ δυθισμένο τὸ πνεύμα του στὴν 'Αστια. (Π. Κανελλοπούλου: 'Ιστορία τοῦ Εύρωπα· κοῦ Πνεύματος, τόμος I σελ. 16).

Τὶς κρίσεις αὐτές πρέπει νά τὶς δεκτοῦμε στήμερα μὲ πολὺν ἐπιφύλαξη, διότε ἀπὸ τὶς πρόσφατες ἔρευνες καὶ μελέτες ποὺ διακοινώνουν τώρα τελευταῖς 'Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι καθηγηταὶ γιὰ τὴν τέχνη τῶν Βυζαντινῶν. (Τάλλιποτ Ράις: Βυζαντινὴ ζωγραφική).

Οἱ περισσότεροι ἀπ' τοὺς ἀπίκριτες ἐκφέρουν ὑποκειμενικές κρίσεις, δὲν καθορίζουν τὰ κριτήρια ποὺ διάλεξαν γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῆς τέχνης, καὶ παραδέρνουν στὴν ἐπερροσμένη ἀντίληψη, τὸ ποιὸ εἶναι ἀπίκριτεστερο, ἡ μορφὴ ἢ τὸ περιχόμενο. (Σήμερο εξέρουμε, πὼς ἡ τέχνη πρέπει νά εἶναι ισοδύναμη καὶ στὴ μορφῇ καὶ στὸ περιχόμενο).

"Η βυζαντινὴ τέχνη εἶναι βαθύτατα ὠφελιμοτική, ζει σκοπὸ δωρισμένο, συγκεκριμένα εἶναι τέχνη δχι ἀπλῶν θρησκευ-

τικῆς, μὲ θεολογικῆ. 'Ακολουθεῖ τὶς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐρμηνεύεις ὡς τὴν τελευταῖα λεπτομέρεια τῆς κάθε σκέψη τῶν θεολόγων, εἶναι ἐκφραστὸ δόγματος καὶ σχάλιο τῆς ιεροτελεστίας.

"Η ιδιοτυπία τῆς συνισταται εἰς τὸ ὄπερο μοδισμοῖς τρία στοιχεῖα ποὺ τὶς δίδουν ιδιαιτεροποιεῖ, δικὸ της χαρακτήρα. Τα σ.οιχεῖα αὐτὰ εἶναι: Η τέχνη τῶν χωρῶν τῆς Μεσοποταμίας, ἡ τέχνη τῆς Ἑλληνιστικῆς περιόδου καὶ ὁ Χριστιανισμός.

"Οταν συγκρίνεις τὴν τέχνην τοῦ Βυζαντίου μὲ μιὰ ἀλλή ἐποχὴς θρησκευτικὴ τέχνη, τὴν τέχνη τοῦ Μεσαίωνα καὶ τὴν τέχνη τῆς 'Αναγέννησης βάσια διαπιστώση τὰ ἔχει:

"Η μεσαιωνικὴ τέχνη εἶναι κι' αὐτή διαθύτατη, θρησκευτική, τέχνη ποὺ τὴν ἀπασχολεῖ μὲ μεταφυσικὴ ἀγωνία. 'Ομως σὸν μέτρο καὶ σκοπὸ τῆς εἶχε τὸν ἀνθρώπο, εἰς μιὰ σταύρωση ὡς καλλιτέχνης τῆς Δύσης ἀπὸ τοῖς έφερει δίχως ἀλλὰ τὴν ψλιθεία τῆς πίστης του, μὲ πολὺ περισσότερο ἐκφέρει ἀνθρώπινα συνανθήματα. Τὴν ἀγωνία τοῦ θανάτου, τὴν ωραίοτητα τῆς θυσίας, τὸν πόνο τῆς μάνας (Leucerle). Στὴν τέχνη τῆς 'Αναγέννησης βλέπει κα νεῖς πὼς μὲταφυσικὴ ἀγωνία δὲν εἶναι ἡ κύρια ἀπασχόληση τῶν ἀνθρώπων. Θάλλεγε τανεὶς πὼς ἡ θρησκευτικότητα εἶναι κάτιο τυπικό, πρόφασις καὶ εύκαιρια γιὰ νά ἐκφράσῃ τὴ τεχνιτὴς συνανθήματα πολὺ ἀνθρώπινα. Οἱ Παναγίες τοῦ Ραφαήλ εἶναι διμορφες, πολὺ διμορφες χωριστοποιητικὲς καὶ οἱ διοι τοῦ Βερονέζε μοιάζουν μὲ ἐρωτάρηδες ιππητές!

"Ο Βυζαντινὸς καλλιτέχνης ἀντιθέτα, τὴν ὁμα κατ' ἔσοχη ἀσκητικό, ζητησε νά ἐκφράσῃ τὸ θεῖο, προχωρώντας πέρα ἀπ' τὸν ἀνθρώπο, γιατὶ νόμιζε Ἰωάννης πὼς ἡ θρησκευτικότητα εἶναι κατίο τυπικό, πρόφασις καὶ εύκαιρια γιὰ νά ἐκφράσῃ τὴν ἀνθρώπινα. Τέτοιο ήταν τὸ πνεύμα τῆς καλλιτέχνην.

"Τὶ ἀξία μπορεῖ νάχη μιὰ τέτοιο ἐπιτεύχη κι' ἄγακό δεχτοῦμε πὼς μπορεῖ κανεὶς νά ἀπίτυχη ένα τέτοιο πρόγραμμα.

"Ἐτοι ἀγγίζουμε τὰ δρια τῆς λεγομένης εφορημένης τέχνης ποὺ προσποθεῖ νά καποδάβη τὸ ἀντικείμενο.

"Πνεωπικὸ πιστεύω πὼς ἡ τέχνη συγκίνει μόνον στοὺς εἶναι ἀνθρώπινη, ἵστοριον, τὸ 'έφορημένο', τὸ 'έλλογικό' (ἱορασιονέλ) συγκίνει πολὺ λιγοὺς ανθρώπους. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν βυζαντινὴ τέχνη γνώρισε τὴν ἀκμὴ καὶ τὴ δόξα εἶκε ποὺ ἐκφράστηκε ἀνθρώπινα πνεύματα μὲ τὰ δικά της μέσα.

"Τέτοιο ήταν ἡ τέχνη στὴν ἀποχὴ τοῦ Ιουστινιανοῦ τὸν δῶν αἰώνα, στὴν ἀποχὴ τῶν εἰκονομάχων στὸν 8ο—10ο αἰώνα, στὴν ἀποχὴ τῶν Κομνηνῶν (9ος—10ος αἰώνας), καὶ τέλος στὸ Μιστρᾶ στὸν 15ο αἰώνα, ἐκεὶ ποὺ κατέφυγε ὁ 'Ἐλληνισμός τοῦ Βυζαντίου, υπέρτερα ἀπ' τὸ κουρασμα τῆς Πόλης ἀπ' τὸν Τούρκους' κι' ἐρρίξε τὴν πελεύται του λάμψη λίγο πρὶν πεθάνει (1460).

"Καὶ τὴν πνευματικὴ προσφορὰ τοῦ Βυζαντίου δὲν μπορεῖ κανεὶς νά την ἀμφισθεῖ, ὅτηση, ὃ σκεφτοῖς τὴν τόσο μεγάλη ἐπίδραση τῆς σ'. Ανατολή καὶ Δυτική, Ζωγράφοι τῆς Ἱταλικῆς 'Αναγέννησης σὺν τὸν Τζιόττο καὶ Τζιμαπάνε εἶναι ἵστητα γιὰ ἐπηρεασμένοι ἀπ' αὐτή καὶ ἡ θαμάσια εἰκονογραφία τῆς Ρωσικῆς Σχολῆς τοῦ Κιέβου εἶναι άνα δείγμα τοῦ πόσο λοθεία ποτιστικῶν ἀπὸ τὸ δυνατινὸν πνεύμα καὶ τὶ χρωστῶν σ' αὐτό, οἱ χώρες τοῦ Βορρᾶ καὶ τῆς κοντινῆς 'Αθατολῆς,

ΓΥΡΩ ΣΤΟΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟ

Την τελευταία μέρα του μήνα κλειδωνοχρονίας θέλει: να τήλει ο λαός μας. Ο λόγος είναι ότι με τη μέρα αυτή κλείνει ο φρασκευτικός χρόνος και την έπομενή σρχίζει καινούργια χρονιά. Η παράδοση αυτή άγνεμερεται σε πολιές έποχες. Λεγε άκομα πώς άκριθως τά μεσανάκτα της κλειδωνοχρονίας άναιγουν, τα μεσώρανα και χαρά σ' αποιουν τύχει τούτη την ώρα νάναι ξύπνιος. "Ο, τι ή καρδιά του πεθυμήσει και το ζητήσει θά τύχη.

Μέ πόση χαρά δύοι μας — πιο πολύ όμως οι άγροτες — καρτέρουμε τον καλό το μήνα. Τα σταφύλια και τα σίκα είναι στις δόξεις τους. Μά και τύλλα λογής-λογής φρούτα δεν απολέπουν. Αθεναίικα και ποικιλία, όση δε μεταγίνεται. Ο μηνάς των φρούτων θα λέγαρε. Στ' αμπέλια χαρές και πανεύρια. Κι' όλ' αυτά νά πώς τα μεταφέρει στο λιτό της στίχο η μουσα του λαού:

Αύγουστος καλέ μου μήνα
νασουν τρεις δολές το χρόνο

'Εξ όλου ή φούρια τής δουλειάς πέφτει. Καλμάρουν σι βαρείες δουλειές. Τα μουδισμένα όπ' το αδιάκατο μερόδουλη καρμιά ξαποσταίνουν, χαίρονται τους δροσερούς τους ισκιούς. Μά είναι και οι άργιες, οι γιαρτές και τά πανηγύρια, που αυξάνουν κι' αυτά με τη σειρά τους την καλοπεράση. Κ χρόματα στις χιλιοτραγουδημένες φεγγαρόδουστες δράσεις.

Καλός ο ήλιος του Μαγιού τ' Αύγουστου τά φεγγάρι.

Κάθε κακή σκέψη διαλέκτει μέσα στην υποδλητική φωτόπλημμα της σελήνης που σάν άσιος ζευγολάτης οργώνει δλονυκτής τον θύρωνιο μυριοστρέμματα κάμπο με τ' άσημένιο της άλετρι. Κει όμως που ή γοητεία είναι ανέφροστη, είναι στην Πατρίδας μας τις άκρωθαλασσιές. Παρέκει η νοσταλγική καντάδα του παλιού καιρού, το στρωμένο στην άμμουδιά τραπέζι, πώς δεν τού λείπουν οι κολιοί οι φρέσκοι. Κάθε πράμα στὸν καιρό του κι' ο κολιός τον Αύγουστο.

Μά ή λαχτάρα και ή προσονη γιά τον έρχομό του Αύγουστου, χώρια από μας, απασχολεί και τα γιδισπρόδοτα.

Ναμουν τό Μάνη γαϊδαρος, τόν (Αύγουστο κριαρι) Όλο το χρόνο κόκορας και (γατος το Γεναρη!)

"Ομως άς μή νομιστή πώς δέν έχει και τα κακά του θ... καλός ο μήνας.

Νάσαι καλά τόν Αύγουστο πούναι πολλές οι θέρμες.

Παρ' όλ' αυτά όμως ο καιρός δύο πάει και σφιγγει τά βραδιά.

'Από Μαρτιού πουκάμισο κι' (άπ' Αύγουστο σεγκανι.

Κι' άκόμη σωστότερο νά τόν θεωρούμε προσγέλο του χειμώνα.

'Επάτησεν ο Αύγουστος κ' ή σκρη του χειμώνα.
Πάνει ο φωτάχος το δειλινό κι'
(ό δροχοντας τον υπνο.

Μά και στά ταξιδιώρικα πουλιά τό άλαθητο ένατικο μιλάει γιά τόν έπικειμένο κίνδυνο. Κατευδωνούντας τα σι πιτατιρικοι, φάλλουν:

"Αφησαν σύκα και μηλίτα
και αταυρό στή θημωνίτσα.

Τις δώδεκα πρώτες μέρες του Αύγουστου τις βάφτισε η παράδοση «μερομηνία». Αντιστοιχουν με τη σειρά στους δώδεκα μηνes. Ο καιρός κανενού μηνα είναι είναι διαμετρικά αντίθετος όπ' τον καιρό της αντιστοιχίας του μέρας. Έτσι θέλουν καν πούν. Άλλα τό ανέξαντλητο λαϊκό δαιμόνιο κανει λόγο και για τις «εδρίμες», δηλ. τις απόφραδες μέρες

Τ' δρίμι' δέν πάν στ' άμπελ' δε ποτίζην τα λάχανα δριμιάζουν κ' οι ποτάτις.

Η πρωτομηνιά είναι μέρα άργιας. Προϊόντα της καινουργίας ποδειάς πάνε στην έκδησια για διάδοσμα και σαν αποδύνει, στό σπίτι τά πετάνε στά κεραμίδια. Καθώς «υλανε κάτω τά μαζεύουν στις παδιές και τά τρωνε (ετρώνε τον Αύγουστο) λέγοντας λογής-λογής εύχες.

ΑΘΑΝ. ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ

"Ένας και μόνον δά τόν έκανε δυστυχή

Ο "Αγερσεν, ο περιφυμος ζανός συγγραφεύς τών αβανάτων παραμυθιών. δέν έδιδε τόν μεγάλη σπουδαιότητα στη σέρδη από τά φιλολογικά του έργα, δυσούσια στην φήμη. "Ηδελ νά τών έπαινουν και νά τών πιπαζάουν.

— Μάνων δ' θαυμασμός, μέ

τών όποιον με περιβάλλουν, έλεγε, μέ κάνει νά είναι εύτυχης. Και έαν δ' θαυμασμός πούς ένας ήταν γενικός, όλλ' έινεσα τού θαυμασμού υπόσχεταις και μόνον άνθρωπος, έστω κι ο πιο άνδριος λόγου, πού θά μέ κατέκοινε, από και μόνον θά μέ έκανε δυστυχή!

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΕΜΟΝΑΔΩΝ
ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ

Είναι τόσο άφανταστο κι' άπιστευτο τό γεγονός, όσο κι' εύκολοφτοδίκιτο. Δέν έχετε παρά νά ζητησετε από την καντίνα μας μιά λεμονάδα. Καθώς την παίρνετε στα χέρια σας την μετέν σε παγωμένους άχνους, η φίρμα, η κολλημένη στο στόμιο του πουκαλιού, σύσι ξαφνιάζει: Μακρόνησος! Σαναδίσαστε, τρίβετε τα ματιά σας, ρωτάτε και είστιο λίγο το μαθαίνετε το χαρμόσυνο νέο: Στο Τάγμα μας όρχισε διάστη τά μηχανήματα και, οι άλλες απαριτήτες έγκαταστάσεις.

Τό προσωπικό του έργοστασίου αποτελείται από στρατιώτες, ειδικούς γι' αυτή τη δουλειά, που υπό την έποπτεια Αξιωματικού - χημικού, παρασκευάζουν τις λεμονάδες.

Οι άδειες φιάλες, σε δύλινα κιβώτια, έρχονται από την άποδηκη, που υποτελεί σε είδη μητρόφων, άκραι διαμέρισμα του έργοστασίου. Απ' έκει παραλαμβάνονται από στρατιώτες, που τις καθαρίζουν με έπιμελεια, χρησιμοποιώντας ειδικές δουρτούς και μικρούς πρόδακες με άθρονο νέρο, που έρχεται από το άρτειαν τον Τάγματος και άποδηκευται σε δεξαμενή, κτισμένη στη στέγη του οικοδόμηματος.

Απειτα πρωθυΐνοται προς την ειδική συσκευή, που είσαγει 32 κυβ. έκαστοστα στρόπι σε κάθε φιάλη. Τό σιρόπι αυτό παρασκευάζεται από ζάχαρη καλής ποιότητος, από κιτρικό άσυν και έλαιον λεκρονιού σε ειδικό θάλαμο, τό παρασκευαστήριον, όπου υπάρχει σχολαστική καθαριότης και απομόνωσης από τά άλλα τύμπατα. Τό παρασκευαζόμενο σιρόπι, άσυν διηθητή, διοχετεύεται με έλαστικούς σω-

λήγες στις φιάλες. Έν συνέχεια οι φιάλες με τό σιρόπι έρχονται στις συσκευές πληρωσεων με το υπότοπο ωλικό, αποτελαμένο από νερό που έχει άναμικθη ύπο πίεσης με άνθρακικον άσυν. Και τό νερό απότο πατεβαίνει από άλλη δεξαμενή, κτισμένη κι' αυτή στη στέγη. Τό γέμισμα γίνεται με μηχανική και με ίκανοπιλητική ταχύτητα. Μετά, άφοι τά γεμισμένα πιά μπουκάλια περάσουν από προεκτικό έλεγχο τής καθαριότητος του περιεχομένου των, και άφοι σφραγισθούν με την ειδική τανία τού έργοστασίου, τοποθετούνται στά κιβώτια και απαθηκεύονται στή γήιμιπόγειο άποδηκη, απ' την ώποια μεταφέρονται πρός την πόλην στην καντίνα του Τάγματος και τών άλλων μονάδων Μακρονήσου.

Η λειτουργία τών συσκευών και τών άλλων μηχανημάτων του έργοστασίου γίνεται με ήλεκτρισμό.

Τό έργοστάσιο διαθέτει πρός το παρόν δύο μηχανές γερίσεων και μιά άνωμιζεως του νερού με άνθρακικον άσυν, σύντομο δέ θά γίνη έγκαταστασίας και τρίτης συσκευής γερίσεων, ώς και δευτέρας άνωμιζεως.

Μέ τά άρχικα μέσα ή ήμερησία παραγωγή άνεβαινε σε 5.000 φιάλες, ήδη δύο όμως έχει διπλασισθή, ώστε κατέστη δυνατόν νά έφοδιάζωνται και οι άλλες μονάδες της Μακρονήσου. Οι λεμονάδες πωλούνται στην πιμή κατωτέρω του έμποριου, δηλ. πρός 400 δραχμες και ή ποιότητας των είναι άνυπερ από τά λεμονάδες του έμποριου. Η έρυθιση και η λειτουργία τού έργοστασίου στά Κατεστό έργοστασίου στην πόλη της Αργοστολού, ήδη πρός την έργοστασίου στην πόλη της Αργοστολού.

Μία γαρακτηριστική φωτογραφία από τό έργοστασίον λεμονάδων που λειτουργούν στά Α' Ε.Τ.Ο.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΑΡΕΤΕΣ

Άυταπάργησις και Σταυρός

·Υπό Άρχιμ. Κ. ΑΓΡΙΑΝΙΤΟΥ

·Υπεράνω τοῦ μεγαλοπρεποῦς προπυλαίου τοῦ Χριστιανισμοῦ, δε πρόγραμμα δυνάμεθε νὰ εἴπωμεν, υπάρχουσιν ἐγκεχαραγμέναι αἱ λέξεις αὐταπάργησις και Σταυρός. Τὸ περιεχόμενον και τὴν ἔννοιαν τῶν δύο τούτων λέξεων μᾶς διδώσι, πρώτον ὃ διος τῶν ἔναρτιαν χριστιανῶν και δευτέρον ὃ διος τῶν ὄμοδογυπτῶν και μαρτύρων τῆς πτιστῆς ἀτ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον. Άυταπάργησις και Σταυρός εἶναι θυσία ἐγγενεστέρα ἐν τῇ ψιστῇ σημασίᾳ δια τὴν σάρπην τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἡ κακία και ἡ σάρδενα σπαταΐσῃς τοῦτο. Και ἵστω σημερον πολλοὶ ἔξι μῆνα νὰ εἴπωσι, ὅτι ὁ λόγος περὶ αὐταπάργησεως και Σταυροῦ παρῆλθε πλέον. Διότι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ σηματοῦ των περιερράντιον τῶν δωμάτων τῆς Θείας Ἀγάπης. Σήμερον δὲν ἔωσιν οὔτε Αντίοχοι, οὔτε Νέστινες, οὔτε Δέκιοι. Σήμερον πάς τις εἰναι ἐλεύθερος νὰ θρησκεύει τὴν φυσικήν του ἀνενόχλητος. Πρό τι λοιπὸν ὃ λόγος δὲ τοσος περὶ Αὐταπάργησις και Σταυροῦ; Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀντιλαμβάνονται τὰ πράγματα και σκέπτονται πολλοὶ ἐκ τῶν Χριστιανῶν. Ἀλλά η ακέφις και ἡ ἀντίληψης αὐτῆς δὲν εἶναι δοθή. Διότι φαίνεται ὅτι οὐτοὶ ζῶσιν εἰς πυκνότατον σκότος και ἀγνοούν τελείως τὴν τίθικοδρησκευτικὴν κατάστασιν ἐν γένει, εἰς τὴν ὅποιαν σημερον εὑρίσκονται ἡ Κοινωνία μας. Δὲν υπάρχουσι διώκται σημερον τῆς Πιστεως, δηποτε γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ιστορίας. Μαξιμιλιανοὶ και Διοκλητιανοὶ, ἀλλά εἰς τὸν δρίσταν τῆς Κοινωνίας μας υπάρχει και ζεῖ τὸ πνεύμα τῆς απειδείας, τῆς ασθείας, τῆς φυσιοτητος, υπὸ διαφόρους μορφάς. Εάν παραπρόσωμεν ἔκεινους είτινες ἀπέρρεφουσαν τὸ ποτήριον τῆς πλάνης και ἐκκλισθησαν εἰς τὴν ἀμαρτίαν, θὰ τοὺς δῶμανεν εἰς τὰς συναντηθούσους πλαχυμένους νὰ υιολογησουσι τὴν πιστὸν αὐτῶν, και τὰς ὑπερσωμένης ἀλπείας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ τὰς αἰσιούς ταυτας ἀλπείας ἀναστονδόν νὰ χλευάζουν ὡς δηλα σκοτεινῶν αἰώνων και παχυλῆς δεισιδαιμονίας ἀναπλάσασιν. Εἶναι οι ἀνθρώποι οὗτοι οἱ φέροντες ἐσωτερικῶν τὴν μορφὴν τοῦ Χριστιανοῦ ἐνώ πᾶν δῆλο εἶναι παρὰ Χριστιανοί, διότι διάγουν ζωὴν τελείως ξιάφορον τῆς χριστιανικῆς εἶναι σάρπηται τοῦ Χριστοῦ. Ο λόγος λοιπὸν περὶ Αὐταπάργησεως και Σταυροῦ δὲν παρῆλθε σημερον, Ιωσας χρέει μεγαλύτερα σημειώσισι σημερον υπὲρ τάσσαν δῆλην ἐποχήν. Υπάρχουσι πλέον σημερον, οἱ χαρακτηρίσοντες τις μαριών και ἀνοσιον τὴν πιστὸν εἰς τὸν Εσταυρωμένον Σωτῆρα τοῦ κέσουν. Και διὰ τοῦτο η διδασκαλία περὶ αὐταπάργησεως και Σταυροῦ σημερον ποέπει νὰ ἐνη ἐρυτάπτην ἔκτασιν δῆταν ἔκτασιν ἔκτασιν αἱ περιπέτειαι τοῦ διος ἡμῶν τὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ δυον και τοῦ ἐσωτερικοῦ. Και κατὰ πρῶτον Αὐταπάργησιν και Σταυρὸν ἀπατεῖ σπὸ διος πάντας η Ἐκκλησία εἰς τὴν διακονία τῆς ὅποιας ξτάχθησεν. Αὐταπάργησιν και Σταυρὸν ὀποτεῖ ὅπὸ πάντας ἡμᾶς πάντας η Ἐθνος εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουεν. Η Πατοίς εἰς τὴν ὅποιαν ἐγενήθημεν και ἡ κοινωνία εἰς τὴν ὅποιαν ζῶμεν. Και σημερον ιδιαιτέρως αὐταπάργησιν μενιαντον κτὶ Στηνιόδη ὅποιον ὅποιας τοῦ Ελλήνης ὅτι Ἐθνος τὸ Ανιον, ή Ἐλλάς, ἵνε ἐξελθην νηρηρόρων τοῦ μη βουτιπτικοῦ αὐτοῦ ἀγνῶντος, τὸν δηροῦν σύντη διεκάγει. Αὐταπάργησιν λοιπὸν και Σταυρὸς εἶναι η διος ἀπατηπτον, δρος γε τοικείνων οἵτινες θέλουν νὰ ἀκολυθησάσι τὸν Χριστον και νὰ νικωσι δεκτοι εἰς τὴν χρονίαν τῶν Μαθητῶν Αὐτοῦ. Διότι ἐτὸν δὲν θυντήσων τὸν παλαιὸν διθωρωτὸν τὸν θειοδύσιον ἐν τῇ ἀμαστίᾳ και πλευνώμενον μοκράν τοῦ Θεοῦ και δὲν ἐγκαροτεοσθωμεν δι. ὑπομονής ἀγίας πρὸ τῶν θλιψεων τοῦ κόσμου τούτου, εἶναι ἐνδεχόμενος νὰ ἀπολαύσωμεν πάντα τὰ ἀγαθά, ἀλλά διως πρέπει νὰ είμεθα δέδαιοι διτὸν τὸν θειοδύσιον τῶν Σταυρῶν. Στερεῖται μὲν τῶν ἀπολαύσεων τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλά οὐλεῖ διως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τῆς διοιας οὖδεν τι εἶναι πολυτιμότερον. Ας ἐγκατερήσωμεν λοιπὸν δι. ὑπομονῆς Ἀγίας πρὸ τῶν θλιψεων τοῦ κόσμου τούτου. Ινα και ὡς Ἐθνος λάβωμεν τὸ δρασθείον τῆς Νίκης, ἀλλά και ὡς διως κληρονομήσωμεν τὴν χαράν τῆς μακαρίας ζωῆς τοῦ μέλλοντος και μὴ ἐπιστρεψθωμεν πρὸ τοῦ Υιοῦ τοῦ Ανθρώπου οὖτον ἐλθη ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν Ἀγίων.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΩΡΗ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ

·Η 'Υπερμάχος Στρατηγός

·Υπό Άρχιμ. ΣΤ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ

Σήμερα τὸ Ἐλληνορθόδοξο μαρφορικό "Ἐθνος μας, ποὺ οὐσιωσι αγωνίζεται ἐναντίον τῶν ἐνόπλων συστημάτων τῆς ἀθεασίας και τῆς υαρδαρύτητος τοῦ σλαυοκουμουρισμοῦ, εὐλαβεῖ δεῖται στην Εγαλι τορπή τῆς Ιαναγιας. Μέσα στὴν ιαχ τῆς μάχης δ' αυτῷρα περὶ τῆς μορφής για νὰ δίδηθε δάρρος και δύναμην στὸν ακατάβλητο "Ἐλληνα μαχητὴ τῶν αἰώνων Ιανικῶν.

Στὸ καμία τοῦ πόνου τῆς μπτέρας ποὺ ἔχασε τὰ παιδιά της, διότι οἱ κόκκινοι δαμιουργοί τὰς διόρηγον στὶς κώρες τῆς κολασίους, βάθ σταλάζο δροσιά παρηγορίας η μπτέρα τοῦ πόνου και τῆς δύναμης στὸ ἐκτὸ μαρφοριο τοῦ Υιοῦ Της.

Ο κάβε "Ἐλλην πονεμένος και τεβλιμένος βά στρεψη τὰ στειρεμένα ἀπὸ δάκρυα μάτια του διά νὰ παρακαλέσῃ τὴν σύμμαχον και υπέρμαχον Στρατηγὸν τοῦ δικαίου ἀγώνως μας νὰ μάς καριστὶ τὴν τελετικὴ Νίκη, τὴν διλοχερή συντριβὴ τῶν ἀντιθέτων δυνάμεων.

Δέν δ' αντιθή η Μπτέρα τοῦ Χριστοῦ και ἡ ἀλπίς του "Ἐθνους μας, η ΙΑΝΑΓΙΑ, τὴν θερμὴν δέσποιν τῶν ταλαιπωρουμένων παιδίων της, διότι εἶναι ἡ ίδια "Υπέρμαχος Στρατηγός, η Ὁποια συμεράξει κατὰ τῶν δαρβάρων τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

Εἶναι ἡ μπτέρα τοῦ σκλαβεύμενου "Ἐλληνισμοῦ στὴν ὅποιαν προφεύγοντες οἱ πιστοὶ "Ἐλληνες, ζέτουσι παρηγορίαν στὰ χρόνια τὰ υπὸ τῆς τετρακοσιετούς στηλαβίδων και ὑλιμανῶν δάρρος και δυναμι, ωστε δύσιλωτοι στὴν φυγὴν ν' ἀναστίνουν τὸν Γολγοθᾶ τὴν δουλειας μὲ δεβαίνων τὴν ἐπιτίδη τῆς Αναστάσεως του ἐνδόξου "Ἐθνους μας.

Η ιστορία τοῦ εὐλόγημενου "Ἐθνους μας ὑντανακλά δῆλο τὸ μεγαλεῖο τῆς πιστεωύσης φυγῆς του "Ἐλληνος, ποὺ σ' διειστήσεις δραματικές περιπέτειες του σ' αὐτὴν στηρίχησε για νὰ εύρη στην οἰκείη του ἀδυνατία δῆλο τὴν υπερμιλική ἀκαταγωνιστὴ λογικήν, ποὺ χαρίζει η ΠΙΣΤΙΣ.

Ούτω τὸ 1940, ποὺ οἱ δρῆσι τῶν δαρβάρων έσαρωναν σᾶν δροστρωτῆρες δῆλο τὴν Εύρωπη, η Ἐλλάς, η μικρὴ και ἐνδόξη αὐτὴ χωρα, ζειεῖν δῆλο τὴν ἀπεραντωύντη τῆς Πιστεως της. Λιγα μιλλας μαριά μας, μπροστά στὰ μάτια τῆς Μεγαλόχαρης, στὸ ιερὸ Νίκαι τῆς Τήνου, δηπου δωρτάστε η Θεία Της μηνῆ μετοι τελείο τῆς Εθνικῆς Αμφικτυνίας η μυσταγωγία, δη πουνδος και διδελφός ένθρο, η Ιταλία τοῦ Μουσσολίνι, μὲ τὸ έγκληματικὸ τῆς στιλέτο έθετικὲ τὴν εἰεράν ναυσ, τὸ εύδρομον «ΕΛΛΗΝ» μας και ἴτρουματε τὴν Παναγιαν. Απὸ τὴν δραματικὴν έκεινην στιγμὴν δη ἀγώνων δῆλο πότι την προστασίαν τῆς Παναγιας.

Η "Ἐλληνική φυγὴ ὠρκίστει στ" "Αγιο Είκονισμά Της ἐκδίκησης τοῦ οὐρανού μετοι τοῦ θρησκείας τῆς Θρησκείας και τῆς Πατριδος μας.

Τὸ "Αλβανικό" "Ἐπος γράφεται μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγιας, τῆς Οποίας η Κεχαριτωμένη Μορφή, σᾶν ὀπτασία ἀκτινοβολεῖ στὰ μάτια τῶν ἥρωων. Οι ἀκαταμάχητοι "Ἐλληνες στοιατώτες αναρριγώνται εἰς τὰ πρόσωπα ἀλβανικῆς δρη σᾶλλοι διοις ημίεσοι καιτὶν γίνονται τιμωροὶ τῶν ιερούλων τῆς Τήνου. Η φήμη τους προσπερνεῖ τὰ δρίσια της μικρᾶς ἀλλὰ ιστορικῆς της Πατριδος και προκαλεῖ δικαίως τὸν βαυμασμὸν δλων τῶν λαῶν τῆς Οίκουμενης. Οι στρατώταις τοῦ μαχητῶν τοῦ θεοδύσιον δοσον και σύνθηκον διοις ημέρων τέσσαν έμφυκον δοσον και σύνθηκον οὐλικού τοῦ έχθρου, δὲν διστάσουν διως δριουν ἀκάθεκτοι μὲ συμπαραστάτη τους τὴν πανωρα μερη τῆς Παναγιας και διαμουργούν έκεινο τὸ δάσσαντο πάνω στὰ ἀλβανικὰ δουν. Αἱ φυγὲς τῶν μαχητῶν έσαγνησένες, μὲ τὴν πανοπλία τῆς Πιστεως ὑπλισμένες, γίνονται τὸ ποποτύργιος και οἱ προυαχῶντες τῶν Οσίων και τῶν Κερών του "Ἐθνους μας. Η Νίκη ήτο ιδική μας, διότι η Παναγια ήτε μὲ τὸ δικιό μας.

Ἐπειτα ὅτε ἐνέστη χρόνια τόσων δεινῶν και μαστιρίων η "Ἐλλάδει μας πάλι υπερμαχεῖ ὑπὲρ τῶν διοιων ιδιων ιανικῶν. Αγιωνίζεται στημερον μας μάχησεταισσον δέσποιν, τῶν σλαυοκουμουστῶν, στὰ ίδια δοσασμένα δουνά, ποὺ έκεινησε μὲ δηργούν τὴν Παναγιαν στὸν ἀγώνα τοῦ 1940 και ἐνίκησε και συνέτριψε τους έχθρους.

Ἐτοι "αὶ σήμερα μὲ τὴν ὀκαταμάχητο δούμειν τῆς Μεγαλόχαρης, νικᾶ, ἑκμηδενίει τὰς δυλάμεις τοῦ σκότους και τοῦ οὐσιού, τοῦ νέους ιερωταστὰς τῆς Παναγιας, τῆς Οποίας και πάλιν η χάρις υπερμαχεῖ στὸν δικαιον διεύνων διά την ἐπιδίωσιν τῆς άθηνάου Φυλῆς μας, διὰ τὴν δισσαίωσιν τῆς Ελευθερίας, διὰ τὴν ἐπικαρπησίν τοῦ μεγαλοπινού "Ἐλληνοχριστιανικού Πολιτισμοῦ,

Βαδίζω γιας άρκετή ώρα. Είμαι άδειούχος και πάω στό χωριό μου ύστερα από άπουσιά 2 χρόνων. Φαντάζομαι ότι δεν είναι άναγκη νά σᾶς περιγράψω τήν χαρά μου. Τά πόδια μου πετούν καθώς άνηφορίζουν τό φιδίσιο μονοπάτι που βγάζει στήν κορφούλα απ' όπου θά μπορώ σέ λίγο ν' ξυγαντέψω τό χωριό μου. Τά θυμάρια και νά άγριολαύρια τού δουνούν ξεχύνουν μιά λεπτή μυρωδιά που κατακάθεται σάν δάλσαμο στά στήθεια μου. Τά πουλάκια τιτιβίζονται χαρούμενα πετούν δλόγυρά μου

ΔΙΗΓΗΜΑ Τάκη Μεταξά

ΟΙ ΒΕΣΤΟΙ ΠΟΘΟΙ

σαν να γορτάζουν κι' αύτά γιά τών άνεπάνταχο ιρχόμ μου. "Επί τέλους ξέθασα στήν κορφή. "Αντικρυ στό δάσος τού δρίζοντα έκει που τό μάτια μου σταματούν άνημπορα νά προχωρήσουν πιό πέρα, βλέπω τό διλού νά ζωγραφίζει με λεπτό γούστο τά γύρω δουνά και νά γέρνη λιποθυμισμένος στήν άγκαλιά τού γέρος" Ολυμπου. Είναι μιά ωραία εικόνα που τήν νοιώθω με τόν δικό μου τρόπο. Κάτω από τά πόδια μου ξαπλώνεται με μεγαλοπρέπεια τό πυκνό δάσος με τά γιγαντόσωμα ήλατά του, δ φύλακας άγγελος τού χωριού μου. Παιρνω τόν κατήφορο. Σέ λίγα λεπτά θά είμαι στήν βάσι τής πλαγιάς στό χωριό.

Τά κατάλευκα σπιτάκια του, σκορπισμένα γύρω από τήν έκκλησιούλα θυμίζουν βοσκό τριγυρισμένο από τά πρόδοτά του. Γίσσοι πόδι, πόσα δνειρά φτιαγμένα στόν διγο τούτο τόπο. Κατεβαίνοντας ξεχωρίζω μέσα σ' όλα τό δικό μου κατάλευκο σάν τ' δλλα, μά ξεχύνοντας μιά παράξενη γοητεία. Στήν ζεστασιά του, άρχισα νά νοιώθω τόν κόσμο. Μπουασουλόντας μωρό παιδί ξυλίστηκα από τήν μάνα μεθ γιά πρώτη φορά γιατί έτρωγα χώμα. Γιά πρώτη φορά στό μεγάλο έκεινο κτίριο πούνται τό σχολείο δάκουσα τά θεῖα λόγια τού δάσκαλου που μ' έμαθε τί θά μή Πατρίδα, "Ελλάδα, Θρησκεία, σ' σήτο τό σχολείο στάθηκα τιμωρία. Άναποδα στόν πίνακα γιατί δεν ήδερα τήν άριθμητή μου καλά. Καί ή έκκλησιούλα με τό γραφικό καμπαναριό της, που σάν τά κρήτη δράμα σύριται σ δωριάς ξυπούσε τήν γλυκόλαλη καμπάνα ίπη σάν γλέγει με τούς σινισμένους ήχους της στούς χωρικούς «μήν φοδάσθε, έδω «ιμσι, σάς προστατεύω, σάς φιλάγω». Χιλιες άναμμήσεις κυκλοφέρουν μέσσα στό μιαλό μου καθώς μπαίνω στά πρώτα σπίτια. "Οπως προχωρώ φιάνω στήν πλοτεία τού χωριού. Τούτη τήν στιγμή λυγερές κοπέλλες γιομίζουν τά λαγίνια τους νερό από

τήν δρύση. "Άναμεσα σ' αύτές και ή Φιλιώ ή άρραβωνιστικιά μου. Τήν γνώρισα άμεσως.

Νά.... είναι έκείνη με τήν μπλε μαντήλα στό κεφάλι. Τό πρώτο μου δώρο στόν άρραβωνα μας. Δεν άντέχω πιά! Προσπαθώ νά τρέξω κοντά της, μά τά πόδια μου δεν μ' άκούν. Είμαι κατάκοπος. "Επί τέλους.... Πλησίαζα σιμό της, δταν ξάφινο γυρίζει τά μάτια της και μ' άντικρύζει.... Μένει άπολιθωμένη... Τό λαγίνη της ξεφεύγει από τά χέρια και τρέχει νά πέσῃ στήν άγκαλιά μου. Τά μάτια της είναι βουρκωμένα δεν μπορεί νά άρθρωση λέξι από τήν συγκινητή, μά και γώ τό ίδιο έχω πάθει, δουύδες τήν χιλιοφιλώ όχθοταγα, σφίγγοντάς τήν θερμά στήν άγκαλιά μου, σάν πολύτιμο μησαρύ που φοδάμαι μήν μού τόν πάρουν άλλοι.

—Γιατί δέν μου έγραψες δτι θά έρθης; μπόρεσε και σίπε έπι τέλους.

—Μά ήταν κάτι τό ξαφνικό, κατάφερα ν' απαντήσω και γώ, με τήν σειρά μου. Τήν πήρα όπ' τό χέρι και τραβήξαμε τό δρόμο γιά τό σπίτι. Καθώς περπατούσαμε τήν ρυτούσα γιά χίλια δυό πράγματα.

—Τί κάνουν Φιλιώ οι δικοί μου, ή μάνα, ή πατέρας, οι δικοί σου είναι δλοι καλά;

—Ναι, μόνον που δέν σε περίμενε κανείς. Αλλήθεια τί άνεπάνταχη εύτυχια αύτή ή σημειωνή.

Φάνουμε στό σπιτάκι μου. "Ο πρώτος νού με υποδέχεται είναι ο Μούργος ο σκύλος μου. "Ορμάει απόνες μου κι' άρχιζει νά γλύφει τά χέρια μου, κουνόντας τήν ούρα του, και γαυγίζοντας χαρούμενα. "Ο Ιατέρας μου σκυφτός με κυρτωμένη τήν ρόχη όπ' τά χρόνια κρατώντας τό ποτιστήρι του, ποτίζει τά λουκούδια τού κήπου μας, πούνται ή άδυναμία του. "Έχει γυρομένη πρός τό δρόμο τήν πλάτη του, και δεν ένοιωσε τήν έρχομό μου. "Η Μάνα

μου, έπειτα ότι δραστελά κενη τή στιγμή τό κατώφλι, μά άντικρύζει και τρέχει, παρ' δλα τά πενήντα τήν χρόνια, νά πέσῃ στήν άγκαλι μους ξεφωνιζόντας μιά λέξη. Πα Σί μου. "Ο Πατέρας στέκει δρθός και μάς κυττά, άκομα δεν μπορεί νά τό πιστέψη, τόδο φαίνονται δλα σάν φέμματα...

Αρχίζει νάνυχτόνη και ή μέρα παραχωρεί τό Βασιλείο της στήν νύχτα. Τό σηνίτι μας μοιάζει σάν νάχη πανηγύρι, δλοι οι γείτονες είναι συναγμένοι στήν σάλα που μέ ρωτάν γιά τούς ήρωισμούς τού στρατού μας γιά τις μάχες που Έλαβα μέρος, γιά την προδοσία τών συμμοριτών γιά χίλια δυό άλλα πράγματα. "Ο Πατέρας φέρνει κάθε τόσο κανάτες γιομάτες λιαστό κρασί από τό υπόγειο μας. "Η Μάνα στήν κουζίνα τηγανίζει άδικικα. Τό τραγούδι ακορτά κέφι. "Η Φιλιώ χαμογελά εύτυχισμένη κεφώς με κυττά. ....

Κώστα.... Κώστα.... σήκω ήρθε ή σειρά σου γιά σκοπός.....

"Ενα ΟΝΕΙΡΟ..... "Ασθεστοι πόθοι που στίς θύμησές τους, με παρέσυρες τιλανεύτρα μάγισσα νύχτα. "Ένα Ονειρό, που τήν πικρή του πραγματικότητα ξέζασ πολύ έντονα μόλις προχθές που πέρσασ με τό Τάγμα μου από τό χωριό μου. "Ήταν δλα καμένα σωστό κοιμητήρι. Βρήκα τό σπιτάκι μου, που στά έρεπτα του γουάτησα γιά νά προσευχηθώ. Τί τραγική είρωνια! Τό σπιτάκι μου πούταν περήφανο γιατί έστεγαζε άνθρωπους που δέν έπρεπε νά πεβάνουν, άλλοιμονον, βρέθηκαν δινήρια που νά τό καταστρέψουν που δέν έπρεπε νά ζουν. Οι ήρωες τού σλαυισμού, οι άνανδροι έμπρηστέ, δείξαν τήν παλληκαριάτοις στό άνυπεράσπιστο σπιτάκι μου.

Στά μάτια μου τό θαυμά απ' τό δάκρυ και τά χωρίς φώς απ' τό πόνο τούτη τήν στιγμή έστεγαζε σπινθηρόβολες φλόγες. Φλόγες άκρεστες γιά τό μισεμέ τους, γιά τό κάψιμο τού σλαυικού χέριού που μόνο κατέστρεψε δτι πολύτιμο είχε στέ κόσμο

—Κώστα αργείς;

—"Οχι έφασα!

ΒΑΛΑΝΙΚΟΥ ΚΗΦΗΣ "ΕΓΚΟΥΜΕΝΗ"

άστερες πού βλέπουμε στὸν νυκτερινὸν οὐρανό.

Μὲ τὴν ἴδια ταγύπτη πᾶν μπορούσαμε νὰ πετάχωμε μέσα ἀπ' ὅλο τὸ φωτεινὸν σύννεφο χωρὶς νὰ βλέπουμε τίποτε ἄλλο σπὸ ἀστέριο καὶ μερικὲς νεφελώδεις μάζες μὲ ἀσθενικὸ φῶς, ποὺ ἀν καὶ περιάντα καντό τους δέν διαλύονται σὲ ἀστέρια.

Τώρα ἡ κόσμωμε λίγο τὴν ταγύπτη, κι' ἀς ἔλετόσωμε νὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀστέρια. Διαλέγομε ἑνα μικρὸ κίτινο ἀστέρι, τόσο μικρὸ ποὺ εὑθὺς μέσους δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ἔξωρίσωμε ἀπὸ τὰ ἄλλα. "Οσο τὸ πλησιάσουμε τὸ φῶς του γίνεται μεγαλύτερο. Σὲ λίγο ἀκτιβολεῖ τόσο. οσο ἡ Ἀφροδίτη δηλαδὴ ὁ γῆγος Αὔγερινός ἡ Ἀποστελεῖται. Ἐπειτα ἀπὸ λίγο μὲ τὸ ἔνα του μποροῦμε νὰ διαβάσωμεν ἐσπειρόδα, δούροτερο ἀσκίει νὰ μάς βαυπώνη κοι τέλος ἀκτινοβολεῖ δημος δ' Ἡλιος. Τὸ ἀστέριο αὐτὸν εἶναι πολυαστικό δ' Ἡλιος.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀς σταματήσωμε, γιὰ νὰ πάρωμε θέση κοντά στὸν Ἡλιο, δηλαδὴ 10.000 χιλιόμετρα μακριά του. "Εάν ἀπὸ ἔκει παραπρόσωμα γύρω μος βά δούμε ἐννέα σημεία, ποὺ μοιάζουν μὲ ἀστέρια, νὰ εἶναι σκοοπισμένα σὲ διάφορες ἀποστάσεις γύρω ἀπ' τὸν Ἡλιο. Προσέρχομε λίγο βά δούμε δημος μοιίζουν γύρω ἀπ' τὸν Ἡλιο καὶ συμπλοκώνουν τὴν τροχιά τους σὲ διάστημα, ἄλλο 3 μενάν, ἄλλο 1 γούνι, ἄλλο 11 γούνια κοι ἄλλο σὲ 250 γούνια. Τὰ σημεία αὐτὰ εἶναι οἱ πλανήτες ποὺ ἔγειρούσσουν ἀπὸ τὸ ἄλλο ἀστέριο ἀπὸ τὸ δημος δὲν ἔχουν δικό τους φῶς, ἄλλο τὸ παίονον ἀπ' τὸν Ἡλιο καὶ τὸ ἀντανακλούν. Ἀπὸ τοὺς πλανήτες αὐτοὺς ὃ τρίτος στὴ σειρὰ ἀπὸ τὸν Ἡλιο ἀποτελεῖ τὸ τέρμα τοῦ τοξιδιού μος. "Αν ἀσκίσωμε νὰ τὸν πλησιάσωμε, βι: τὸν βλέπουμε σιγά-σιγά δημο μόνο μεγαλύτερο καὶ λαυρότερο, ἄλλο βά τὸν διακοίνωμε, ὅτι τὸ ἔνα ἡμισεαρίο εἶναι σκοτεινό, ἐνώ τὸ ἄλλο μισὸ φωτίζεται σπὸ τὸν Ἡλιο. "Οταν τὸν πλησιάσωμε μᾶ δούμε σὲ τὸ φωτεινὸ του τυμῷ μερικὲς λεπτὲς ἀπογωνίσεις, ποὺ σὲ λίγο χωρίζονται σὲ θάλασσες καὶ σὲ ἐποά καὶ ἐν μέρει σείνονται σκεπασιένες μὲ σύννεφα. Τὸ φωτεινὸ μέτωπο, δησ πλησιάσωμε, γίνεται μεγαλύτερο μέχρις δημος δημος σταθερὸ σημείο απὸ οὐράνιο αὐτὸν σῶμα δημος δὲν σποιέωμε μὲ ἀσφάλεια τὰ πόδια μος. Τότε ἀκοιδώνεις τὸ πληροφορθόδοχο μὲ δημοκόμαστε σὲ γιωστὴ μοσ πεδίοντι στὸν Ἡλιο μος.

Ενα ταξείδι στὸ σύμπαν

Τὶς ἔστερες δραμές ποὺ δὲν ὕστεροι διαστάθησαν απὸ τὴν Σελήνη, φάνεται πλημμυρισμένος απὸ χιλιάδες φωτεινὰ σημεία, τὰ ἀστέρια, ποὺ νομίζουμε δημος δὲν εἶναι στρωμένα στὸν ἔσωτερικὸ ἐπιφάνεια γιὰς κοιλη σφαίρας καὶ δημος δὲν ἔχουν τὴν Ιδία απόστροψη απὸ τὴν Γῆ. Ξένουμε πῶς δημος δὲν τὰ φωτεινὰ σημεία ποὺ φαίνονται σκορπισμένα ἐδῶ κι' ἔκει εἶναι τεράστια σῶματα, μεγαλύτερα απὸ τὴ Γῆ καὶ δρισκούνται σὲ τεράστιες ἀποστάσεις απὸ μάς.

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ περιέργο νὰ κυττάσσουμε καλύτερα τὸ οἰκοδόμημα σύντονο οὐρανού.

"Ἄς φαντασθούμε λοιπὸν δημος δὲν ἔχει τὸ κυττάμε απὸ ἔνα σημείο ποὺ εἶναι ἐδῶ απὸ τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ σημείο αὐτὸν εἶναι πολὺ μακριά, ἀς χρονικοποιήσωμε γιὰ τὸ ταξίδι μας τὴν ταχύτητα του φωτός.

Τὸ φῶς τρέχει σ' ἔνα δευτερολέπτο 300.000 χιλιόμετρα, δηλαδὴ στὸ δευτερολέπτο αὐτὸν, κανεὶ 7½ φορές τὸν γύρω της Γῆς.

"Ἄς ξεκινήσωμε λοιπὸν απὸ τὸν ένα, τόσο λακουνὸ σημείο, ποὺ τὸ φῶς γιὰ νὰ φθάσῃ σ' αὐτό, χρειάζεται ἑνα ἑκατομμύριο χρόνια. Στὰ σημεία αὐτὸν — δέκα πεντάκις ἑκατομμύρια χιλιόμετρα μακριά — υπάρχει γύρω σκοτάδι. Σὲ μερικὲς διωκτοτελύνσεις βά διέπουμε μερικὲς ἀνάλογους ποὺ βά μοιάζουν μὲ λεπτὸ πέτρι ἀπὸ σύννεφο. "Ενα τέτοιο σύννεφο ποὺ τὸ ὄντυμάζουμε ἀστικό κόριο, βά εἰναι πολὺ ποὺ βά μελετάσωμε κάπως στὰ παθάκτων.

Ξεκινήσαμε λοιπὸν γιὰ νὰ φθάσωμε στὸ φωτεινὸ νέφος ποὺ λαμπυρίζει κάπως μίμιδα μέσα στὸ σκοτάδι.

"Ἐνώ πλησιάσουμε τρέχοντας μὲ τὴν ταγύπτη του φωτός, γύρω μας σιγά-σιγά γάτη πλάνωνται τὸ φῶς ποὺ σὲ λίγο σκεπάζει τὸν μισὸ οὐρανό, ἐνώ πίσω σύννεφο τὸν γύρο βυθισμένο στὸ σκοτάδι. Τώρα μποροῦμε νὰ διακρίνουμε δημος δὲν τὸ φωτεινὸ σύννεφο ἀναλύεται σὲ μεμονωμένα φωτεινὰ σημεία ποὺ λαμπυρίζουν. "Οσο τρόχωρούμε τὰ σημεία αὐτὰ πολλαπλασιάζονται καὶ περιούν μπροστά μας μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ σὲ μικρὸ γούνικο διάστημα κάνονται πίσω μας, δημος δὲν τρέπεται, τὰ στίγμα, καὶ τὰ χωριά ποὺ δεν γουν μπροστά μας δημος δὲν τὸν σιδηρόδρομο. Τὰ σημεία αὐτὰ εἶναι δημος δὲν πληροφορθούμε. Τὰ σημεία αὐτὰ εἶναι δημος δὲν πληροφορθούμε μας μὲ τὸν σημείο της Γῆς μας.

Τὸ ταξίδι ποὺ ἔκαναμε μὲ τὸν νοῦ μας, μᾶς πληροφορθούμε μερικὰ πράγματα. "Οτι δηλαδὴ οἱ μεγάλες φωτεινὲς μάζες ποὺ συναντήσαμε στὸν δρόμο μας, εἶναι Ἡλιοι σὲ τὸν δικό μας ἢ μᾶλλον ὁ δικός μας "Ἡλιος εἶναι ἀπλόστατα μόνο ἔνα

ἔπο τὰ πολλὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ. "Ἐξετάζουντας καλύτερα τὸ πράγμα βά δούμε δημος δὲν ὁ Ἡλιος εἶναι εχεχωριστὸ σημείο γιὰ μάς, γιατὶ δρισκεται κοντά μας. "Ὁ Ἡλιος φωτίζει τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς αἵτης τὴν ηύδρη, λόγω τοῦ διάγυρτον φωτός, νὰ εἶναι ὀδυνητὴ ἡ παραπτώμη τῶν ἀστέρων. "Αν δημος δὲν ἔναι διάδομη μέση της πάντας τῶν ἀστέρων, κατά τὴν ηύδρη τοῦ Ἡλιος τούσσα καθαρὰ δημος δὲν κατατάσσει τὴν ηύδρη.

Μέσα στὴν ἀστροθάλασσα σύτη τοῦ οὐρανοῦ, καπους εἰς τὸ μέσον της, υπάρχει κάποια μικρὸ αποκία, που τὸν διύμαζε μὲ πλανητικὸ ἢ ἥλιακό σύστημα. Τὸ χαρακτηριστικὸ διακριτικὸ του σημείο εἶναι ἡ πολὺ μικρὴ ἐκτάσεις του ἐν σχέσει μὲ τὶς ἀποστάσεις τῶν ὄλλων ἀπλανῶν ἀστέρων.

Γιὰ μά σηματίσωμε σποθή ἀντίληψη τοῦ μεγέθους καὶ τῶν ἀποστάσεων τῶν οὐρανῶν σωμάτων, βά κάνωμε τὴν ἀκόλυθη παρουσίωση.

"Ἄς φαντασθούμε τὴν Γῆ σὰν ἔνα κόκκινο σημαποτό. Τότε ἡ Σελήνη βά εἶναι ἑνα σωματίο μὲ διάμετρο τὸ 114 τῆς διάμετρου του κόκκου, καὶ ἡ ἀπόσταση της αἴτη την Γῆ βά εἶναι 2-3 μέτρα. Οἱ 9 πλανήτες μὲ μεγέθος μῆπον καὶ ἀπόστασην 10 μέτρα. Οἱ 9 πλανήτες μὲ μεγέθος μῆπον σκεδῶν πάραπον σωματίων μέχρι ἔνας μικροίσιοι βά ἀπέκουν ἀπὸ τὸν ήλιο 4 μῆπον 400 μέτρα, καὶ βά κινούνται γύρω της πλανητικῆς κίνησης μὲ μεγάλης γύρων. "Ἡ Γῆ μας μὲ τὸ φεγγάρι ποὺ θὰ γυρίζει γύρω της, βά κάνω μιὰ πλήρη πεισσόδα γύρω της. Βά κάνω μιὰ πλήρη πεισσόδα γύρω της Ἡλιο σ' ἔνα γούνιο.

Μέ τὶς ἀναλογίες αὐτές δηλούμενοι δημος δὲν διάσπασται τοῦ πλανητικοῦ μας συστήματος βά μετοσύνης νὰ δοιάζεται απὸ σημείων μὲ πλευρές 545 μέτρα. Δηλαδὴ δημος δὲν ἔκαστη 300.000 τετραγωνικά μέτρα.

"Ἐξα ἀπὸ τὴν ἐπιθάνεια αὐτή, δημος δὲν ἔναι ἀναζητήσωμε μιὰ ἐκτάση μεγαλύτερη απὸ τὴν Εὐρώπη μέσα στὴν όποια δὲν θὰ διύδουμε κανένα δοστὸ σῶμας ἐκτὸς απὸ μερικούς τοὺς κομήτες.

Μακριά ἀπὸ τὰ σύνορα αὐτά βά δροῦμε τὸν πρώτο πλανητικό αἴτη, ποὺ μποροῦμε νὰ τὸν παραστήσωμε, δημος δὲν τὸν Ἡλιο μας παραπάνω, μ' ἔνα μῆπον. Σὲ τεράστιες ἀποστάσεις μεταξὺ τοὺς δημονατούμενοι πολλοὺς ἀπλούσιες ἀστέρες. "Ετοι σ' ἔνα γάρδο δημος δὲν εἶναι ἡ Γῆ, συμφωνα μὲ τὴν παραπάνω παρουσίωση, δημος δὲν βά εἶγαμε παρά 2-3 τέτοιους αἴτες.

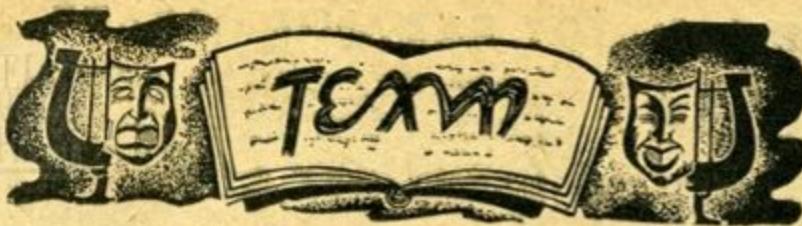
Τώρα πιά γίνεται φαινόδη γιατὶ στὸ ζωάρειο ταξίδι ποὺ ἔκαναμε στὸ σύμπαν, ἐπειπετε νὰ παραστήσωμε τὸσο ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ, δημος δὲν τὸν Ἡλιο μας παραπάνω, μ' ἔνα μῆπον. Σὲ τεράστιες ἀποστάσεις τοὺς δημονατούμενοι τρίτοις τὸν δημόσιον τοῦ πλανητικοῦ σημαποτού, γιὰ νὰ δούμε νὰ τὸν παραπάνω παρουσίωση, δημος δὲν βά δούμε παρά 2-3 τέτοιους αἴτες.

Τώρα πιά γίνεται φαινόδη γιατὶ στὸ ζωάρειο ταξίδι ποὺ ἔκαναμε στὸ σύμπαν, δημος δὲν διάσπασται τοῦ σημαποτού, κατοπινή τοῦ πλανητικοῦ σημαποτού, δημος δὲν τὸν Ἡλιο μας παραπάνω, μ' ἔνα μῆπον. Σὲ τοὺς δημονατούμενοι τρίτοις τὸν δημόσιον τοῦ πλανητικοῦ σημαποτού, γιὰ νὰ δούμε νὰ τὸν παραπάνω παρουσίωση, δημος δὲν βά δούμε παρά 2-3 τέτοιους αἴτες.

Καὶ δημος πάνω στὸν μικροσκοπικὸ κόκκο του σημαποτού κατοικεῖ ἑνα ἀσφάντη στα μικρούς δημούς, τὸ πρωνομιόνυμο δημος δὲν τῆς Δημοσιεύσιας, δημος δὲν τῆς Δημοσιεύσιας, ποὺ εἶναι προϊκή της πλανητικής κίνησης μὲ τὸν δημόσιο προϊκό πειράμα, μὲ τὸ δημόσιο προϊκό νὰ κάνη τοξίδια, νὰ μετοδοῦ καταπληκτικές ἀποστάσεις, νὰ ύπολογιζεῖ τεράστιους δημονατούς πάντας τὸν τάξη, τὴν ἀμύνην καὶ τὴν σκοπιμότητα ποὺ δασιλεύει μέση στὸ σύμπαν!

Διασκευή: K. A.

S. NEWCOMB — R.SCHORR

Την Κυριακή, 10 Ιουλίου, τό θέατρο του Α.Ε.Τ.Ο., μάς χάρισε μιά 'άπ' τις καλύτερες δρασμές του, που την πρακτολούσθησαν κι' οι συνάδελφοι του τού Γ'. Κ.Π.Α. πικνώνυντας έκεινο το δράμα το άκρωταριό.

Μιά παλιά, μάς άμειωτη κι' δύφθαρτη απ' το χρόνο, έλληνική θεατρική έπιτυχία το «Φιντανάκι» του Παντελή Χόρον, ζων τανεύθηκε μ' ένα τρόπο πολὺ λαϊκοποιητικό. Είχαμε κάποιους ένδιασμους πηγαίνοντας στό θέατρο του Α'. Ε.Τ.Ο. Και ο λόγος ήτο δ' έπει. Θά μπορούσε ένα έργο με τόσο πολλούς και τόσο διαφορετικούς και ζωντανούς γυναικείους σόλους, θά μπορούσε νά παιχτή από ένα σύγκροτημα πού δεν έχει δόλους θηλυκούς ήθωποιούς και νά παιχτή με τόρπο που νά μήν νοιώθει συνεχώς μπροστά σου την παρουσία αυτής της συνδικατόπτες; Κι' διώρας μπό την πρώτη στιγμή που σπάνια ή ανθαίσια μάς έσυνε κάθε σύμβολία. Κι' είναι άληθεια πολύμας συνεπήρεια αυτό το κομμάτι της ανθρώπινης φτωκοζωής. Μέ τις μικρότερες και τις μεγαλωδύνες και τά πάθη της μέσα «στής ζωής τά ταπεινά και καταφρυγμένα» που θα περινούσες ανυποψίαστος πλάι τους, άν δεν σ' έμπαξε σ' έκεινη την Πλακιώτικη αυλή στο Χόρο.

Οι θυτοίοι μπαν περίφημα διαλεγμένοι, ο καθένας για τό έργο του.

Θα ξεχωρίσουμε διμως μερίκους.

Τὸν Μανδαλάρο στό ράλο του κύριον που κατάθερε νά δημιουργεί το συμπαθητικό τύπο τού τίμιου και καλόκαρδου άνθρωπάκου που μπορεί ωστόσο νά νοιώσει και νά ζησει τό πάθος που τού έτασε ή ζωή. Το Ζάχο στό ράλο της Τούλας θελητικόν δημως πάντις και καλοβαλμένον τόσο στην έμφανση όσο και στό παιξιμο. Τὸ Λέτα στό συγκρατημένο, προκλητικό ράλο της Εύας, κι' όλους τούς άλλους — κανέναν δεν θά θέλουμε νά παραλεψουμε γιατί όλοι τους άξιζαν. Τὰ σκηνικά άληθινά καλλιτεχνικά ματα και ταιριασμένα μέσα στην άτιμόφαρα του έργου. Στη σκηνοθετική προσπάθεια, πολὺ καλή κατά τά άλλα, θά βλέμε νά παραπούσουμε πέριξ έπαντες νά καταβάλλει μιά ιδιοτέρην προσπάθεια για νά δώση πιο έντονη την συγκίνηση στό φινάλε. Πάντως μπορούμε νά πούμε ότι δι' θίσος του Α. Ε.Τ.Ο. έδιμπνευσε δύο μπορούσε καλύτερα τό θιντανάκι του Χόρου γι' αυτό τού δέξιαν θεωρού εύγε.

Τὸ θεατρικό συγκρότημα έπιστρεψε τού Β'. Ε.Τ.Ο. τὸν τελευταίο καιρό βαδίζει από έ-

πιτυχία σε έπιτυχία. Μέ το «Τράβα τὸ κορδόνι», που άνεβασε στις 17—7—49 έδωσε μιά από τις καλύτερες παραστάσεις του. Ο σκηνοθέτης στο, Ν. Εύθυνος, ο σκηνογράφος στο, Α. Ζωγράφος κι' δλα τά παιδιά που έπαιξαν στην κωμωδία αυτήν απέβωσαν δι, τι μπορούσαν. Ιδιαίτερα πρέπει νά τονισθή τό παιχνίδιο του Εύθυνος και ή άριστη απόδοση του Φουντούκη στό ράλο του δάστυνουσα... Άλλα ας έρθουμε στό έργο: Μιά σπαραγιστή Γαλλική κωμωδία του Πώλ Πραζάν. «Ένας δημόσιος υπάλληλος τού υπουργείου Οικονομικών, άγαθος τύπος, γίνεται το κέντρον δράσεως της κωμωδίας. Οι σκηνές άλλαζουν συντομα, αφίνουν πλούσιο γέλιο στους θεατές και οι γγάκες» του Γκροσάρ, τού θωκού και άτυχου υπαλληλίσκου, διαδέχονται μ' μιά την άλλη. Ο Γκροσάρ χωρίς νά ξέση ώς τό τέλος του έργου διτί είναι κληρονόμος μιάς μεγάλης περιουσίας, απόρει γιά δι, τι γίνεται. Γι' αυτό τό λόγο χίλιοι - διό τον πλησιάζουν. Άλλος τού προξενείς την κόρη του, άλλος τού κάνει γεύματα. Τού παιδινούν τά λεπτά, τού στέλνουν προδείξεις νά πληρώσουν και τον τραβάνε δώδεκα κείσε. Ο φωνής πλούσιος Γκροσάρ άγακάζεται τελικώς νά καταλήξει στην άστυνομία ελαυνωτήρχης με έντολη τού άστυνομού νά συλλάβει τον, έπιστο του. Έδω ή πιο δυνατή σκηνή του έργου. Πραγματικό πανδαιμόνιο στό άκρωταριό: Γέλια πολλά γελιά. Είναι δι, τι απότος ή κωμωδία του Πώλ Πραζάν την Κυριακή αυτή. Η δηλ έπιτυχία του έργου διεβέλται στην καλη πρόσδοση των θητοποιών του Β'. Ε.Τ.Ο. Τόστο είναι άληθες και θάτων παράλειψη νά τούς ξεχνώσαμε. Έκτος του Εύθυνου, που κράτησε θαυμάσια χειρί τό παραποτό σπάσιμο τόν ράλο τού πρωταγωνιστού και τού Φουντούκη, που μάρτισε στην ζωντανό τύπο Αστυνόμου. Μήπους δημως πάντα απέδωσε πολύ καλά τό σόλο τού τυπού πατάραγκου. Έξαιρετικά έπιτυχές ήσαν τό υακιγιάλ των γυναικών πράγμα που δυστυχώς δεν ουσιάστηκε πάντα. Τόν Μηλιαρέση και τόν Κουτουζένο ση μειώνουσις ιδιαίτερως από τους γυναικείους σόλους. Απ' τούς άλλους έραστέκεντας: Ο Καζαντζάς άπολύτως στό σόλο του (συνταξιούγος καπιτοδοκαβότοι, στής). Ο Βράσιβανόπουλος υπεροβολικός κάπως, θά πρέπει νά διάλεγε τούς σόλους του. Στούς πολὺ κωμικούς δεν έπιτυγχάνει κατά κανόνα. Τόν Ψυχούσιο τον βελάμε γαλύτερο. Ο Κουκής κάπως έξειλιχθη.

+ Έπιστρεψε στις κινήσεις.

«Επιστρέψεις θάτων παράλειψης νά λησμονήσουμε, τό θέατρον του Γ'. Ε.Τ.Ο., τό όποιον εύρισκεται στό τελευταίο στάδιον της ανύερσεως του. Τό θέατρον του Γ'. Ε.Τ.Ο. λόγω της καλής τοποθεσίας εἰς την δημόσιαν ανύγιόθη, μπορούμε νά πούμε δι, τι θά είναι ένα από τά καλλίτερα της Μακρούντου. Τά έγκαινια του πιστεύεται διτί διά γίνουν κατά τό πρώτον δεκάμερον τη Λύγουστου. Έπιστρεψε στο καινούργιο θέατρο που ανύερει το Α'. Ε.Τ.Ο. εύρισκεται σε άρκετα προχωρημένο στάδιο, ώστε νά μπορούμε νά πούμε διτί η συτέρα από μικρό χρονικό διάστημα, μετά τό θαυμαστό θέατρο του Β'. Ε.Τ.Ο. δ. λες οι μονάδες της Μακρούντου θά περιστενεύουνται για τις διαθετικές συς σκηνές.

Έξαιρετη έπιτυχία είχαν διλες οι έμασίνες του Ιωακήλου μας βαθυφόνου Ν. Μοσχονά, ή δημος τημά τό έλληνικό δύναμις εἰς τό έξωτερον. Τό Αθηναϊκό κοινό του έπεισθαλείς διευθούτα πότοδοκα και άξιεις κάθε έπαινος στην στιγμή διεύθυνσης της Λυρικής Σκηνής που είχε την έμπνευση νά τόν έμφαντη πόρο του κοινού της πρωτευόσης. Ο Μοσχονάς θά συνεχίστηκε έμφανσης του μέχρι της 20ής Λύγουστου, που είναι υποκρεωμένος λόγω τού συμβολαίου του μέτρη Μετόπολης. Οπέρα για άναγκωρήση. Μεγάλη έπιτυχία προβλέπεται διτί διά σημειώσης ή διοργανωμένη στό Παναθηναϊκό Στάδιο συναισθία, με έλληνικά τραγούδια και καντάδες, στην δημοσία έποια του Μοσχονά πρόκειται νά λάβη μέρος και διεβηδούσης τενόρος μας 'Οδ. Λαπτας.

† Μεγάλες ζημώσεις γίνονται

για τόν κατάρτιση των θιάσων πρόδασαν και έπιθεωρήσεως που διά έμφαντούσαν τόν κειμένων. Οι περισσότερες δυσκολίες έμφανιζονται στην έσασθαλιση στέγης. Διτί τά γειτερινά θέατρα των Αθηνών έχουν περιοριστή στάθμη στοιχειωτικά και έποιηση σημειώνουνται κάπουν πραγματικό σύνοια για τόν έσασθαλιση θέατρου.

Μέχρι της στιγμής μόνον δικό. Καν κατώρθωσε νά έσασθαλιση τό θέατρο Κατσοπούδη (Ρέξ), δημος θά έγκαταστησή τόν ύπ' αύτόν Θισσον. Τέχνης μέ συνεδριάσιαν της κ. Μελίνας Μεβούκουρη.

Ο λογοθετίδης που έξακονταριθμεί νά θριαμβεύει στό «Μακέδον», έκποσάλιση στό δημό τόν Φύρωστ τό «Κεντρικό», δημος και διά μεταθέρηση τόν θίσσο τον κατάτημα.

Πολύ δυσκολώτερα παρουσιάζονται τά πράγματα για τό δέλφινο μουσικό θέατρο. Γίνονται προσπτιθεμείς για τόν μετατροπή ένος ή δύο κινηματογράφων εἰς την πεταλούδην.

Στό «Περροκέ» τό Νυφιάτικο Τραγούδι τό Νότη Περγιάλη, ένω έπαρκειτο νά διντικαστήση της τελευταίας δύο έδδοιμάς παρουσιάσει είσπρακτη διάνοδο και έποιηση τού θεατρού τού θέατρου τού Ρεάλιστικού Θιάσου (Βεάκη) άνεβληθη έπιστροπή.

Η Δραματική Σκηνή στό επτά Ντό - Ρέξ μέ τό νέο της έργο «Σκολείο Κοκοττάνων» κατώρθωσε νά διθοδοσποδήση σικνονικά. Τό έργο άρεσει έξαιρετικά διάνοδο και έποιηση τού νέου έργου του Ρεάλιστικού Θιάσου (Βεάκη) άνεβληθη έπιστροπή.

Μία σκηνή από τό θεατρικό έργο του Ν. Λασκαρέ Μαλλιάς καμβάδια που παίχθηκε στό θέατρο του Α'. Ε.Τ.Ο.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΟ Γ'.Ε.Τ.Ο.

Την 29 του περασμένου μηνός με κάθε έπισημότητα έωσαν σημεία είς τά Τάγματα Μακρονήσου ή έορτή της Α. Μ. του Βασιλέως Παύλου. Κέντρον του έσοδασμού όπήρε το Γ' Τάγμα με την έκκλησίαν του "Αποστόλου Παύλου, της οποίας έτελεσθησαν τά έπισημα έγκαΐσμα.

"Από της παραμονής ηρίστησαν αι προετοιμασίαι διά τὸν πανηγυρισμόν. Ολόκληρος ὁ καταυλισμός είνασθη με ζήλους και ένθουσιασμόν. Ο Μέγας Εσπερινός έτελεσθη κατὰ τὰς νυκτερινὰς ώρας ιερουργούντων ἀμφιτέρων τῶν ιερέων τῶν μονάδων

Μιὰ χωρακτηριστικὴ φωτογραφία ἀπὸ τὸν περιφορὰ τῆς εἰκόνος του Ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὸν έσοδασμὸν τῆς βασιλικῆς έορτῆς εἰς Γ'.Ε.Τ.Ο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΜΑΣ

Τὸ Ψάρεμα

"Ολες οι μονάδες τοῦ νησιοῦ μας ἔχουν καὶ τὸ εἰδικὸ συνεργείο τῶν φαρδών ποὺ σχολούνται μέρα μέχτα μὲ τὰ δίχτυα τους καὶ τὸ φάρεμα. Απὸ δρᾶς θεοὺς οἱ οἴκους μὲ τὴ βάρκα τὰ δίχτυα καὶ τὰ παραγάδια καὶ τὰ μεσάνυχτα θὲ τὰ μαζέψουν πότε γεμάτα καὶ πότε μισθώσεις καὶ πότε γεμάτα ἐπλήξεις.

"Ἐτσι τὴν Ἰηνὶ Ιουλίου 1949 τὸ συνεργείο τοῦ Γ'. ΚΠΑ Φάσεψε ἔνα σαλάχι ποὺ λύγιζε 78½ ὄκαδες Γεγονός πρωτοφανεῖς γιὰ τὶς ἐλληνικὲς βάλασσες. Τὸ νέο γιὰ τὴν ἔπιτυχία τῶν φαρδών τοῦ Γ'. ΚΠΑ ἔκανε γρήγορα τὸ γύρο τοῦ νησοῦ καὶ τρέδεσμε νὰ δούμε τὸ τέρας καὶ ἡ ἀκούσωμε ἀπὸ τοὺς ίδιους τὸ κατόρθωμά τους.

"Εἶχαμε ρίξει τὰ δίχτυα μας ἀπὸ δρᾶς ἐκατὸ περίπου μέτρα ἀπὸ τὸ γιαλό», διηγείται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συνεργείου στρατ. Μάτας.

"Οπως πάντα καὶ κείνο τὸ πρωϊὸ μετὰ τὸ ἐγέρτηριο πάγυμε νὰ τὰ σπικώσουμε. Εἶχαμε σηκώσει περίπου ἑκατὸ δρῦγες δίχτυ, δταν ἀρχισε νὰ βαραίνη καὶ ἔθβασε στὸ σημεῖο νὰ μὰ τοιβάιται ἀλλο. Τι νὰ συμβαίνει; εἶπαμε. 'Αμέσως ὥρπαζω τὸ γυαλί γιὰ νὰ ξεδιαλύνω τὸ μυστήριο. Μὰ τί νὰ δῶ; 'Ενα τεράστιο τέρας, τὸ σαλάχι, είχε μπλεχτεῖ στὰ δίχτυα μας. 'Αργισθάμε νὰ τραβούμε μ' ὅλη μας τὴν δύναμι, δωποῦ τὸ φέρουμε στὸν ἔπιφάνειο τῆς βάλασσας διπλὰ στὸν βάρκα μας. 'Ομως στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸ σπικώσουμε, γιατὶ τὸ βάρος του μᾶς ἔγερνε τὸσο τὴν βάρκα μας, τοι ἀρχισε νὰ πάρονταν νεά καὶ κινδυνεύουμε νὰ δυσλιάσουμε. Σ' αὐτὴ τὴν δυσκολία συνέτειναν καὶ ἡ ἀντίστασις τοῦ τέρατος

Μακρονήσου καὶ παρισταμένου τοῦ κ. Γεν. Στρατοπεδάρχου μετὰ τῆς κυρίας του καὶ πολλῶν αφιχθέντων ἐπιστόλων.

"Ανήμερο εἰς τὸν ἔξωτερικὸν χώρον τοῦ 'Αγίου Παύλου εγ-νε ἐκκλησίασμος τῶν ὀπλιτῶν, εἰς τὸν ὄποιον παρευ-έθησαν καὶ οἱ κρατούμενοι ἀνήλικοι τῶν Στρατιωτικῶν φυλακῶν. Ἐπηκολούθησε σεύνη δοξολογία εἰς τὴν ὄποιαν προσόλθησε ἐπὶ τούτῳ διλήπτης τῆς ΒΧΙΓΕΣ συνήκης κ. Μπαϊσάκταρης μετά τῆς συνέργου του, ὁ Γεν. Στρατοπεδάρχης κ. Ἐξαρχάκος μετά τῆς συνέργου του, ὁ Δῆτης τοῦ Γ'.Ε.Τ.Ο. ταγήκης κ. Βασιλόπουλος, ὁ Ταγήκης κ. Καράγιαρας, ὁ Δῆτης τοῦ Γ'.Ε.Τ.Ο. λοχαγός κ. Μηλιάδης καὶ πλειστοί ἀξιωματικοί τῶν Ταγμάτων μετά ἄλλων φιλοδέουσαν ἐνών. Ἀκολούθως ἔγινε γραφειοτάτη περιφορά τῆς εἰκόνος τοῦ 'Αγίου, τὴν ὄποιαν κρατούσαν ἀξιωματικοί τοῦ Γραφείου Τύπου — Ραδιοφωνίας.

"Ο ἑρτασμός ἐσυνέχιοθετήσθη μὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν τυμπάτων τοῦ Γ'.Ε.Τ.Ο. ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μπαϊσάκταρη καὶ παρέλασιν τῶν στρατιωτῶν πρὸ τῶν ἐπιστήμων. Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἀπογευματινὴν συγκέντρωσιν ὡμιλησεν ὁ ἐφ. ὑπ' γός κ. Γουναρίδης, ἐπηκολούθησαν ἀπογγέλιοι ποιμανῶν ὑπὸ τοῦ στρ. Τάσιου καὶ τοῦ ναυτοῦ Πετρέλλη καὶ ἔκτεσσεις μουσικῶν κομματιών ἀπὲ τὴν χορωδίαν, τὴν δράστηραν καὶ τὴν μπάντια τοῦ Γάγιατος.

"Τὴν ἑρτήν θαμπρούσαν μεγάλες φωτεινὲς ἐπιγραφές εἰς τὸ έφυγο τοῦ Γ'.Ε.Τ.Ο. — «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς», «ΒΧΙΓΕΣ — ΓΕΣ», «Γ'.Ε.Τ.Ο.» — δρατες ὅπε τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῆς Ἀττικῆς. Επίσης ἐκάπισαν πυροειδῆστα καὶ ἐπηκολούθησε χορὸς τῶν ὀπλιτῶν μετά τῶν κ.κ. ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπιστήμων, ὡγουσεύεται τῆς Κηφισίας τοῦ Γ'.Ε.Τ.Ο. —

"Ἐξ ἀλλοῦ μὲ τὸν ίδιον ἔνθουσιασμὸν ἐωρατάθη καὶ εἰς τὸ στόλο Τάγματος ἡ ἔσοτη τοῦ Βασιλέως. Εἰς συγκέντρωσιν τοῦ Α'.Ε.Τ.Ο. μετά τῶν πολιτῶν τοῦ Ε.Σ.Α.Ι. (ψήλη δοξολογία) Ἐν συνεγγύει ὡμιλησεν ὁ προστάτευμέος τοῦ Γρ. Ήθ. Ἀγωγῆς ὑπὸ κ. Λόδας. Εἰρ τὸ Β'.Ε.Τ.Ο. ἐπίσης ἐπελέσθη δοξολογία τοῦ Τάγματος ἔδοθη, πανηγυρικὴ παράστασις μὲ ἐλπισθόν ποικίλου πρόγραμμα. Ανεβίσθη τὸ πανηγυρικὸν σκέπτες «Ἀπελγήθεωντες Διδεκανόπολης» κλπ. Όμιλησεν ὁ στρ. Αναγνώστου περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι.

ΑΛΒΑΝΙΚΑΙ... ΠΡΟΟΔΟΙ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 11)
κομμουνιστικὸ κόμμα 'Αλβανίας νὰ αντιτέκεται.

"Οσον δεσφά τὶς ἀλλες θρησκείες στὴν 'Αλβανία, ὁ 'Αλβανὸς Πατριάρχης Χριστόφορος Κισσι δὲν συνεδέθη ἀκόμη με τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας, ὥστε τὸ ζητῶν τὰ οἰκιστή καὶ διαδίδεται τὶς πρόκειται νὰ ἀντικατασταθῆται. Οι ιερεῖς μὲ διάφορα προσῆγματα διώκονται. Οἱ οἰκιστής μὲ τὸν στόλο τοῦ Καθολικοῦ Καθολικοῦ Καθολικοῦ μετατίθεται στὸν προπογυμένου Καθοτάτων. Οι μαρξιστικὲς μπροσσούρες ποὺ ἔχεισθησαν ἀλλαγαῖται μὲ τοὺς ακαταληπτοὺς δρους, ξενίζουν καὶ τοὺς λάχιστους γυρματών. Η μέθοδος τῆς υποχρεωτικῆς ἀναγνώσεως τῶν κατό δύλων ἀπέδωσε ἔτσι στὸν πρόσωπο τοῦ λεπτοῦ καὶ μήκους 80-85

ποὺ ἀρχισε νὰ ἀμύνεται. Τότε ὁ συνάδελφος Λιάδος φώναξε:

"Διονά, δώσε μου τὸ μαχαίρι, είναι κατασπλάξ καὶ ἡρή νὰ μάς σαυποτάρῃ τὰ δίχτυα.

"Αφοῦ τοῦ ἔωστε μερικὰ θανατηφόρα κτυπήματα στὸ κεφάλι τὸ τέρας ἀποκατέστησε. Μὰ καὶ πάλι στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸ δάλουσε στὴν βάρκα μας. Τοῦ περιούμε λοιπούν ἔνα σίδερο, στὸ στόμα καὶ τὸ ρυμουλκήσαμε ἔτσι στὸ γιαλό.

"Τὸ σχῆμα τοῦ σαλαχίου ἥταν κυκλικὸ περίπου μὲ περιμετρὸ 3.35 μ. καὶ ἡ σύρρα του λεπτή καὶ μήκους 1.45 μ.

"Ἐκεῖνο δὲ ποὺ ἔνει τὴν αξία του είναι τὸ θαυμαστό συστήσιο ἐκ τοῦ ὄποιου ἐφαγε δῆλη ἡ δύναμις τοῦ Κέντρου 'Αξιωματικού καὶ ὅπλιτοι. Τούτο σαίνεται ἐξ ἀλλοῦ καὶ ἀπὸ τὶς ερωτήσεις τῶν σύνδομῶν, ποὺ κάθη ποιεῖσθαι τοὺς φαρδεῖς τους: «Μπάς καὶ ἔχουμε κανένα κατασπλάξ γιὰ σῆμερα;»

"Ο Ψαράς

πάντα. Οι δὲ ἐκκλησίες εἰς τὰ Τίρανα ἀνοιγούν κατό ἀραιὰ διαστήματα καὶ ἐν μέροις τοῦ ἐπιστήμου κράτους γίνεται ἀνοικτὴ ἀντιθρησκευτικὴ προπεγάνδη, μὲ τὰ γιωτά στοιχειώτικα συμήματο.

"Παρὰ τὴν ἀπεγνωσμένη προσπάθεια τῶν κομμουνιστῶν νὰ προστηλυτιστῶν τὸν λαό στὶς ιδέες τους καὶ νὰ τὸν κάνουν νὰ πιστέψῃ στὸν δικαιορόπτη τοῦ, καθεστῶτος ποὺ τοῦ ἐπέβαλαν εἰς 'Αλβανία δὲν καταλαβαίνουν ποὺ διαφορὰ ὑπάρχει μεταξύ τοῦ τωριοῦ καὶ τοῦ προπογυμένου καθηστῶτος. Οι μαρξιστικὲς μπροσσούρες ποὺ ἔχεισθησαν ἀλλαγαῖται μὲ τοὺς ακαταληπτοὺς δρους, ξενίζουν καὶ τοὺς λάχιστους γυρματών. Η μέθοδος τῆς υποχρεωτικῆς ἀναγνώσεως τῶν δύλων ἀπέδωσε ἔτσι στὸν πρόσωπο τοῦ λεπτοῦ καὶ μήκους 80-85

ποὺ ἀρχισε νὰ ἀμύνεται. Τότε ὁ συνάδελφος Λιάδος φώναξε:

"Διονά, δώσε μου τὸ μαχαίρι, είναι κατασπλάξ καὶ ἡρή νὰ μάς σαυποτάρῃ τὰ δίχτυα.

"Αφοῦ τοῦ ἔωστε μερικὰ θανατηφόρα κτυπήματα στὸ κεφάλι τὸ τέρας ἀποκατέστησε. Μὰ καὶ πάλι στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸ δάλουσε στὴν βάρκα μας. Τοῦ περιούμε λοιπούν ἔνα σίδερο, στὸ στόμα καὶ τὸ ρυμουλκήσαμε ἔτσι στὸ γιαλό.

"Τὸ σχῆμα τοῦ σαλαχίου ἥταν κυκλικὸ περίπου μὲ περιμετρὸ 3.35 μ. καὶ ἡ σύρρα του λεπτή καὶ μήκους 1.45 μ.

"Ἐκεῖνο δὲ ποὺ ἔνει τὴν αξία του είναι τὸ θαυμαστό συστήσιο ἐκ τοῦ ὄποιου ἐφαγε δῆλη ἡ δύναμις τοῦ Κέντρου 'Αξιωματικού καὶ ὅπλιτοι. Τούτο σαίνεται ἐξ ἀλλοῦ καὶ ἀπὸ τὶς ερωτήσεις τῶν σύνδομῶν, ποὺ κάθη ποιεῖσθαι τους: «Μπάς καὶ ἔχουμε κανένα κατασπλάξ γιὰ σῆμερα;»

"Για μιὰ λοιπὸν ἀκόμη φορά διαβατήριος στὶς πολιτικές της θέσεις τοῦ Μάρτιου καὶ ἀρδανίτικα...

Είς τάς 3 Αύγουστου όρχιζουν οι Β Πανελλήνη, Στρατ. 'Αγάνες. Τό καταρτισθέν πρόγραμμα έχει ώς έξης :

1) Ποδόσφαιρον. Γήπεδον Παναθηναϊκού.

3) 8) 49 : Ναυτικόν—Σώματτα 'Ασφαλείας.

7) 8) 49 : Στρατός — 'Αεροπορία

14) 8) 49 : Αι νικήτριαι· ών δύο όμαδων. Γελικός.

2) Δρόμος αντοχής.

3) 8) 49 : 8.000 μ. 'Αγια Παρασκευή—Γήπεδον Παναθηναϊκού.

3) Μπάσκετ μπάλ.

4) 8) 49 : Γήπεδον Πανελλήνιου: 'Αεροπορία—Σώματα 'Ασφαλείας.

8) 8) 49 : Στρατός — Ναυτικόν.

13) 8) 49 : Τελικώς αι νικήτριαι.

4) Βόλευ μπάλ. Γήπεδον Τρίτωνος 8 μ. μ.

5) 8) 49 : Στρατός — Σώματα 'Ασφαλείας.

9) 8) 49 : 'Αεροπορία — Ναυτικόν.

12) 8) 49 : Τελικός αι νικήτριαι.

5) Καλύμβριος.

6) 8) 49 : 5 μ. μ. (100, 200 ψευθέν, 100, 200 προσθίως, 100, 200 ύπτιος, μικτή σκυταλοδρομία 3 X 50 και 4 X 50 ψευθέρως.)

6) Σκοποβολή.

7) 8) 49 διά «Λή-Ένθιλντ» όπο 100 μ.—300 μ.

7) Πυγμαχία: Γήπεδον Παναθηναϊκού.

10) 8) 49 : Είς συναντήσεις τών 3' δ-λων τών κατηγοριών.

8) Ξιφασκία.

11) 8) 49 : Ξίφος μονομαχίας και στάθη.

Την έναρξην θά κηρύξει ο Βασιλεὺς ώς πρόσδεος τής έπιτροπος.

'Η κεντρική πιτροπή τών άγωνων άπο-

τελείται: α) υπό τού άντικτρατήγου κ.

Κιτριλάκη, συν)ρχου κ. Κωστοπούλου,

άντιπλοιάρχου Π. Μακαρώνα, πλωτάρχου Κ. Ρίζου, αντ)ρχου Γ. Παγκάλου, σμηνα-

γού Ν. Γρηγορίαδη, στυνονομικού διευ-

ζυντού Ν. Νέρη και αντιρχού 'Ηλ. Σκορ-

ζαρά.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Μέ βαθεία λύπη παρακαλούμενοι τις τελευταίες συναντήσεις για τὸ παστάθλημο 'Ελλάδος. Διυδ φορές μέσο στ λίγες ήμερες διεκόπη ο άγων και άρκετοι ποίκιται έτραυματισθήσαν. Τά θλιβερά αύτά γεγονότα δέν περιορίζουνται μονάχο μέσο στά γήπεδα. 'Ο άντικτυτος είναι μεγαλύτερος. Στή γενικότερη άθλητική άγωγή μας. 'Η Ε.Π.Ο. φέρνει βασικία τήν εύθυνην δεν έπιτρέπεται ν' αδίνη νά κατσαπιλωνται τοικοτρόπως η ίδεα τού άθλητησου. 'Ως έπισης κι' ή ανικανότης τών διαιτητών πρέπει νά ρυθμισθή ούτως ώστε νά μην δρισκόμεθα στή θλιβερή θέση μέ βλέπουμε ποδοσφαιριστάς νά γρονθο-

κοπουντανται και διαιτητάς νά διαπληκτίζωνται με τούς παίκτας.

Κατά τών 'Ιουλίου είχομεν τάς έξης συναντήσεις :

—Διά τό Κύπελλον 'Ελλάδος.

'Η Α.Ε.Κ. συναντήθεισα τήν 3) 7) 49 διά δευτέρων φοράν μέ τόν Παναθηναϊκόν κατέκτησε τό Κύπελλον 'Ελλάδος, έπι-δηλείσα εις άγων παρατάσεως μέ 2—1.

—Πρωτόθλημα 'Ελλάδος.

Είς τό γήπεδον Καραϊσκάκη τήν Κυρια κήν 10 'Ιουλίου συνητήθησαν διά τόν γηρούν 'Ολυμπιακός και δι Παναθηναϊκός. 'Ο άγων διεκόπη εις τό 38' λεπτόν τού 6' ήμιχρονιού, στε δι 'Ολυμπιακός προσγεύτη μέ 1—0. Κατά τήν ώραν έκινην ή πρωτοβουλία ήτο τού Παναθηναϊκού και υπήρχον πολλές έλπιδες ισοφαρίσεως.

'Εξ άλλου τήν 19) 7) 49 διά πρώτος άγων Παναθηναϊκού—"Αρεως Θεσσαλονίκης διεκόπη έν μέσω θλιβερών έπεισοδίων στε ο πάπολέσμα ήτο 1—1. Οι 'Αρεως ισχυρίζονται διτό τό γέρμα πού έδεχθησαν ήτο άντικανονικόν λόγω παρεμποδίσεως τού Βελιδάν υπό τού Νικολοπούλου και νά πάπορούστη τή πατάλλα. 'Ο 'Αρης υπέβαλεν ένστασιν άκυρώσεως τού άγωνος. 'Ο διαιτητής Ζαπάρδας διέκοψε κακώς τόν άγωνα τούτον. "Ενεκά δέ τούτου έπιμαρτηδη διά τετραμήνου άργιας.

Αι συναντήσεις τού 'Ολυμπιακού και τού 'Αρεως έκλεισαν. Κατά τήν 1ον γηρούν έξηλθον ισόπαλο μέ 4—4, κατά τήν 2ον δέ δι 'Ολυμπιακός ένικηρε εις τό γήπεδον Καραϊσκάκη τόν 'Αρον μέ 4—1.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΣ —ΑΡΗΣ 2—0

'Ο Π.Α.Ο. μεταβάστε εις Θεσσαλονίκη τήν 24) 7) 49 ένικηρε τόν 'Αρον μέ 2—0. Τοιστοτρόπων τού ζητούσαν έπεισητευτής 'Ελλάδος 1949. "Ας σημειθή διτό δι 'Αρης ήγωνισθη μέ παίκτας τής Β' θυάδος λόγω τιμωρίας τού Βελιδάν. 'Αμπραχαμίαν κλπ.

ΚΟΛΥΜΒΗΣΙΣ

Κάθε Πέμπτη στό 'Εθνικό Κολυμβητήριο 'Αθηνών λαμβάνουν χώραν κολυμβητικοί άγωνες, εις τούς όποιους συμμετέχουν σρέτοι πωταθλητή μας. Αι έπι-δησεις πού σημειώνονται είναι έξαιρετικά.

'Ιδιαιτέρως τής δευτονίδος Χατζηαγού-ην εις τά 100, 200, 300 μ. θλιβερώς. Ι' έντος τού μηνός κατέρριψεν διτό τήν Πα-

νελλήνιον έπιδοσιν τά 200 μέτρων, 3').

'Εξ άλλου κι' αι έπιδησεις τού κολυμ-βητού ζητούσαν εις τά 1.500 μέτρων είναι ένθαρρυντικαί. Ευελπιστούσεν διτό οι δύο αύτοι, άθλητοι μας θά μάς χαρίσουν έπι-δησεις αι όποιαι θά πληστάζουν τός διε-

θνείς.

'Εν τό μεταξύ διλες αι δύο δησεις τόσο τού κέντρου δύον και τών έπαρχων προ-πονούνται έντατικά διά νά είναι έτοιμες διτό τήν συμμετοχήν των εις τούς Πανελ-ληνίους κολυμβητικούς άγωνας, ώς έπισης

κατά εις τούς διεθνεῖς πού θά λάβουν χά-ρην κατά τάς άρχας Σεπτεμβρίου εις 'Α-θηνας.

—Μέ μεγάλον ένδιαφέρον άνωμενοντας τά Γ' Μαραγκοπούλεια τών Πατρών (15 Αύγουστου), τά όποια θά σφυγμομετρήσουν τίς δυάδες τού κέντρου και τών ά-παρχιών εις τό γουώτερ-πόλο.

Εις τήν Κέρκυραν παρουσία τών Βα-σιλέων και πολλών έπιτημών έγινε ώ-ραια ναυτική έρπη, μέ συμμετοχή διών 300 έρπων και κολυμβητών. Οι δύ-δες Θεσσαλονίκης άπειστασαν εις τήν κω-πηλασίαν τάς περισσότερας νίκας. Οι ά-θληται μετέβησαν και έφιλοενθήμησαν ύπο τού δροματαγωγού Β. Ν. «Άχελώας». **ΣΤΙΒΟΣ**

—Κατά εις τόν άθλητισμόν στίδου είχαν μέ λαμπρά άποτελέσματα. Παρ' δό διτό περισσότεροι άθληται μας είναι έπι-στρατευμένοι και δεν προπονούνται κανονικά, έν τούτοις οι έπιδησεις τού είναι πολύ ίκανοποιητικαί. 'Ο Σύλλας έρριξε 46.27 τό δισκό. 'Ο Σιατογάνας στη σφαίρα τήν καλυτέραν βολήν του 15.05. 'Ο Λάμπουσος υπερεπήδησε τό 3.87, δι Μπα-λάφας τά 3.93 έπι κοντώ, δι Μαυροειδῆς έφερε τά 400 μέτρα μέ τόν έξαιρετον χρόνον 51.15' και δι Βεντίκος τά 100 σέ 11'. Κενικά οι άθληται μας εύρισκονται στήν καλό δρόμο τής έξιλεως. Σύν-τομα θά έχουμε πολύ καλυτέρας έπιδη-σεις.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΕΦΗΒΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Στό Παναθηναϊκό Στάδιο τήν 23—24 διεξήχθησαν μέ μεγάλην έπιτυχίαν οι 12 Πανελλήνιοι 'Αθλητικοί 'Αγώνες 'Εφηβων. οι όποιοι έσπειραν έπιτυχίαν κι' άπο τηλεοράς δημιουργίας δεκάρ κι' άπο πλευράς συμμετοχής άθλητων. 'Ενθαρρυντικό διτό τήν έφαντον οι άθληται τής παγίων. 'Ο Κηπουρός τής Α.Ε. Κουστούνης έπρωτευεν μέ την έξαιρετην έπιδοσιν 13.46 εις τέ τροπούν και 6.82 εις τό άπλον, Σπου-δίουν έπισης τήν έπιδοσιν τού 'Αντωνοπού (Βαδού) 1.75 εις τό άφος τού 16-τού Ζωΐδη (Ρόδου) εις τά 3.000 μ. μέ 9.50.4, τού Μητροπούλου εις τά 200 μέ 22.9 κλπ.

Γενικώς έπειστος ο άθλητισμός μας παρ' διλες της διυσέρειες δύσιει ν' άνερχεται μέ λαμπρά άποτελέσματα.

Γ' ΤΑΓΜΑ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ—ΕΝ. ΛΑΥ-ΡΙΟΥ 4—0

Τήν 27) 7) 49 παρουσία πλήθους φιλάθλων διεξήχθη ποδοσφαιρικός σγόν μετα-και τής Ένωσεως Λαυρίου.

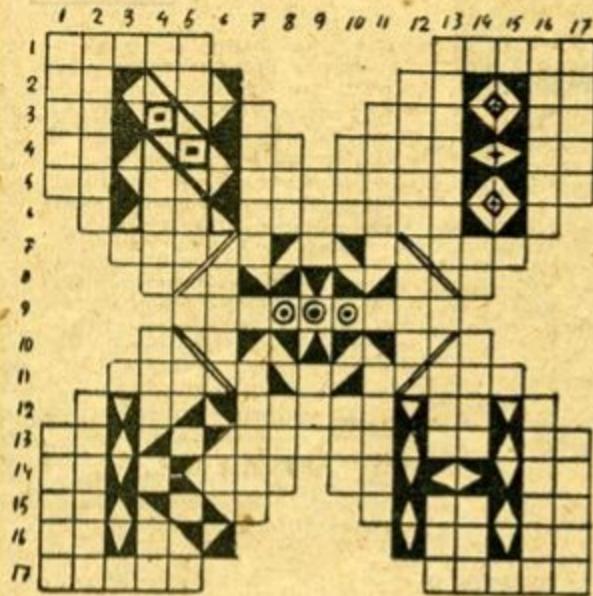
Η διάτη τών στρατιωτών άναπτυξασ-σα έπερχοκο παγινύι έπειτηκε καθαρήν νί-κη, έπιβληθείσα μέ 4 τέρματα έναντι ού-δενος.

Τό παγινύι διτό άπο τεχνικής πλευράς, τέλεο. Διεκοιδών άλοι οι παίκται τής νικητριώς, καθώς και άσκετοι τής Ένω-σεως Λαυρίου, οι όποιοι άπειδουσαν διτό παρούσαν εις τόν άγωνα των αύτού μέ τό ισχυρό συγκρότημα τού Γ.Ε.Τ.Ο. **ΕΘΝΙΚΟΣ — ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ 2—1**

Εις φιλικόν άγωνα συνητήθησαν τήν 27) 7) 48 εις τό γήπεδον ποδολατόδρομοι-ού οι δύο διάδες τού 'Εθνικού και τού 'Ολυμπιακού. Νικήτρια άνεδεικθη ή μάς τού 'Εθνικού σπιειώσασα διά τού Λεκατού. 2 τέρματα έναντι 1 τού 'Ολυμπιακού δι-τού Χοιστοπούλου.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Σταυρόλεξο Άριθμός 4

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) Νήσος του Αιγαίου — "Έχουν ωραιό πάρα. 2) Την δύο ποιαν — "Υποθετικόν — Επικεφαλής πάνω. 3) Τα δικά σου — "Άριθμητικόν (δοτ'). — "Ομωτικόν (δημ.). 4) Ανανεφορική άντωνυμια — Δένα τέσσαρα — "Η σύγχρονης ιωακείη — "Υποθετικόν 5) δύο δώματα σύμφωνα — Κάθε τι που περιμένουμε με λαχτάρια (θηλ., πληβ.). — "Άρδρον (δοτ.). 6) Σύγχρονος "Αγγλος θεωτικός συγγραφεύς — Δια τελεί έν φθον και τρώων (σύδετ.). 7) Ασφαλιστικόν "Ιδουμα — Σιδηρόδρομοι του Ελληνικού Κράτους. 9) Φωνήνεν — Θεός των δασών. 11) Άρχαιος θεά — "Άρδρο (πιτ.). 12) Αποκτάται με την πάσσο δον του χρόνου — "Υποθετικόν. 13) Νότα — Μικρό δόσος — Τα δικά σου — Τό συναντάμε σε δημόσια έγγραφα πρό της υπογερσφά. 14) Συγκαταθητικόν — "Οργανο αισθητής — Δύο φωνήνεντα — "Ανωνυμος — Έταισια. 15) Νότα — "Αναφορική άντωνυμια (αιτ.). — Δύο σύμφωνα. 16) Ο ανθρώπος στη Γαλλία — "Άρδρο — Σταυρολεξολύκωδα. 17) Εθνικός Ενεργέτης — "Η πατρίς των πατριώνων.

ΚΑΘΕΤΟΣ:

1) Τέτοια είναι η Μακρόνησος — Θάρρος, φασαρία. 2) Βασιλίσσα — Τό βασίου στα κουλούρια. 4) Μέ αυτήν άνάδουν πολλοί το τσιγάρο τους — Άρχικη "Υπουργείου — Νότα. 5) "Άλλη νότα — Θρηπτική τροφή. 6) Νότα. 7) Τίς έ-

φτουν, κάθε μέρα διπλασιάζεται. Σε 20 ημέρες έχει καλυφθεί η μισή έπιφάνεια τής στροντας. Ιόστες μέρες χρειάζονται για να καλυφθεί ολόκληρη:

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3ον

"Ενα τουβλό ζυγίει μιό δύο και μισό τουβλό Πόσο ζυγίζουν το 12½ τουβλα :

ΚΥΒΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ τα ΚΑΘΕΤΟΣ: 1) Πρόβεσις. 2) Θεος των Αιγυπτίων. 3) Πρωτεύουσα 4) Δέν είναι γυνη.

ΚΡΥΠΤΟΙ ΡΑΦΙΚΟ

5 8, 6, 3, 11, 4, 7, 11 = Επιδημίας
5, 7, 2, 7, 11 = Κακή πρόθεσης
9, 7, 4, 5, 3, 7, 11 = Αριδεζει στα παιδιά.
10, 6, 3, 1, 3, 2, 4, 7, 11 = ΕΙΣΟΔΗ ΕΝΥΓΡΑΦΟΥ
9, 9, 5, 7, 11 = Ποταμός.
10, 6, 6, 1, 11 = Κοντά.
9, 8, 4, 5, 10, 1, 10, 4 = δυοις άγαπαι...
3, 1, 3, 2, 4, 3, 7, 11 = Δέν ει λύθυς.
5, 8, 11 = Φωτιζει.
10, 6, 3, 7, 2, 9, 4, 7, 11 = Τόν δάζουμε στην τσέπη.
6, 7, 9, 8 = Ιχθύς.

ΛΥΣΕΙΣ

Προπλουμένου τεύχους

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Νέρων — Βράχος — Συνέρνα. 2) Οστεος — Ενας — Ανίας. 3) Άρε — Βόχ. 4) ΣΥΠ — Αδάνα. 5) Επι — Όρες. 6) ΒΑΒΑ — Βέλτ. 7) Τελωνης — Ουδο — Οσα. 8) Οπα — Τ — ΟΣ — ΑΥ — Οις. 9) Πιος — ΤΑΕ. 10) ΜΙ — Σουρεολιοτικός — Σι. 11) Αστήρας Δάσος — ΑΛΥΑΝ — Βήχας. 13) Μία — ΥΓΚ — Σάβ. 14) Ας — Πάντα — Σίτος — Λη. 15) Ρώπη — Αίρο — Σύκα — Ιζέρα.
ΚΑΘΕΤΟΣ: 1) Νό — Μό — Γάρο. 2) Έε — Τόπι — Σύ 3) Ρέ — Ξει — Δάσ. 4) Οις — Λαός — ΠΗ. 5) Ασεβώ — Σόδουσ. 6) Τρυπανί — Σινά. 7) Επιθότορα — Ατι. 8) Ρέ — ΕΣΑ — Αρ. 9) Αν — ΑΤΑΥ. 10) Χό — Λεύγα. 11) Ος — Βωδός — Ιράχ. 12) Βάρος — Ησον — Σύ 13) ΚΑΝΕΛΛΑ — Ττ

— Σιν. 14) Χαστούκι — Βίτα. 15) Μά — Κλήμα. 16) Έν — Χόρτο — Σι 17) Ριό — Σίσι — Βάτ. 18) Νό — Κάστες — Λη. 19) Ας — Ια — Απρ.

Κυβόλεξο: ΧΩΡΑ ΩΣΑΝ ΡΑΜΙ ΑΝΙΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον
8 X 3 : 6 + 5 — 8 = 1
ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Ασφαιρούνται το τετράγωνο 19 25, 20 32, 30 36 ή 8, 11, 25, 29 31, 32

Κρυπτογραφικό: Μήν. Ακρότη. Κρόνος. Ρήμα. Όμορος. Νάρκη. Ήττα. Σάρο. Ορφανο. Σανάτα. (Μακοβηνός).

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

Έκαψε το φύλακα 10 φύλακα 7½ και ½ = 8. Ο δεύτερος 3½ και ½ 4. και ο τρίτος 1½ και ½ = 2.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΧΑΚΙ

(Συνέγεια έκ της σελ. 12)

Θρυπάκι με τοάντα. Κάνω έτοι. Τι νά δώι ο κύριος Αιθίμος, ο γιατρός παλός πελάτης στο μπαρυπέρικο. «Τώρα τα πάσσαμε τά λεφτά μας!» φυθύρισα.

— Εύτυχώς πού ήλθατε γιατρέ, είπε ο Καΐτη τά πράγματα είναι σοδαρά! Και δ. κ. Σουλφαμίδας ποι.... Γυρίζει ο κύριος Αιθίμος και μέ βλέπει — Μά! Επαμεινώντα! έσυ έδω;

— Γκωρίζεσθε; ρώτησε ο Καΐτη.

— Ναι!... Απ' τό κουρειο! λέει ο κύριος Αιθίμος και ένω έγιαζε τά άκουστικά του, προζέθεσε; «Καλός μπασουπτηράς ο Επαμεινώντας!»

— Πώς; μπαρυπέρης; είπε ο Καΐτη κατακίτρινη και στη

στιγμή σωριάστηκε λιπόδυμη στό πάτωμα ένω έγια έκρισα «ράδσα μπωμένα πού λένε...»

— Οταν γύρισα στό λόγο δρήκα δυο γράμματα «Επιθέματα Σουλφαμίδαν», ιατρόνα. «Ηταν της Καΐτης πριν απ' τό έπεισδο. Γεμάτο σωμαντισμό. Σέ λιγες μέρες πήρα και τό τρίτο γράμμα της και τό τελευταίο. «Επαμεινώντα Σουλφαμίδαν σκέτο χωρίς ιατρόν και μέσο δύο λέξεις μόνιν. «Είσαι βλάκας!»

— Κι' έπειτα σου λέει ότι στρατός καλύπτει τις προσωπικότητες. «Αμ δέ;

ΣΠΥΡΟΣ ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟ

Πέτρινο στέμμα δηλ ή φυχή τοῦ γαλανοῦ πελάγου
θρόνισσε απάνω στὸ πλατύ βουνό σου ἔνα Ναό...
Πόσους πιστοὺς δὲ γέννησες μὲ τὸ ραδβί τοῦ Μάγου,
Τὸ υιωνέμο λόγο σου τὸ σκίνο σου τ' ἀννό :...

'Η Ελλάδα ποὺ σὲ γέννησε, Σχολείο γιὰ τὰ παιδιά της,
'Η Ελλάδα ποὺ σὲ κέρδισε πνοὴ γιὰ νὰ κερδάεις
'Η Μάννα ποὺ σὲ τύλιξε στὴ γαλανή εὐδαιμίᾳ της
Νὰ γίνης Μάννα, ἐπρόσταξε, ΜΑΚΡΟΝΗΣΟ γιὰ μᾶς!..

Είμαστε μεῖς, ποὺ δὲ πειραισμός μᾶς κράτησε στὸ ωέμα,
Ποὺ τὸ επιστεύων ἀφόρεσε τὴ δόλια μᾶς φυχή.
Τώρα γυμνό, σάν τὸ γυμνὸ σπαθί. Σου καὶ τὸ δλέμα,
Τὸ δλέμα ποὺ σὲ πρόδωσε. διφάει γιὰ προσευχῆ...

Καὶ ζ. Μπέρα, ἑέχασες, ἑέχασες τὰ πάθη
Καὶ τὴ συγγνώμη ἐστάζει τὰ κείλια σου νουσοῦ.
Κι' ἀνέτειλε ἡ Πανελλήνιας φωνή σου ἀπὸ τὰ δάθη
Τοῦ πόνου, δταν μοῦ φωναῖς «Εἰσι ΕΛΛΗΝΑΣ κι' ζεῦ!!»

Γενήκαμεν Ελλήνες καὶ μεῖς. Γλυκεία ποὺν' ἡ φωνή Σου!
Μάννα, σάν αόδο έβλαστησες στ' ἀγκάθια τῆς φυγῆς.
Δώσε μᾶς Μάννα, τώρα πιὰ καὶ τὸ λαμπρὸ Σπαθί Σου,
Νὰ ιράφουμε στὴν κόψη του τὸν "Υμνο τῆς Φύλακος..."

Κι' δταν σταθῶ στὸ γόνατο μὲ τὸ Σταύρο στὰ γέρια
Τὸ τιμημένο φίλησε ντουφέκι ποὺ κρατᾶς,
Θάνατος τὰ δάκρυα ποὺ κυλᾶν στὰ δλέμαρά μου δάστερα.
Καὶ πές μου: «Πάρτο Ελλήνη κι' "Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ!"

ΜΙΜΗΣ ΖΑΡΒΑΝΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΚΑΠΑΝΕΩΣ

ΚΟΡΩΝΑΙΟΝ Κ. Β'.Ε.Τ.Ο.
"Η Εραλίνης σου μὲ λί-
γη ἐπεξεργασία θὰ θίνω δημο-
σιεύσιμος.

ΜΑΤΙΠΑΝ ΙΩΑΝ. Β'. Ε.
Γ.Ο. Τὸ δημοσίευμά σου μό-
νον δὲ πρόγειο συγχρονισθε-
μα μπορεῖ νὰ λογισθῇ. Περιμέ-
νουμενά κατὰ καλύτερο δου.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΝ Δ.
Β'.Ε.Τ.Ο. στρατ. Τὸ ἑκάτει-
μένο σου θέμα δὲν εἶναι ἔκεινο
ποὺ θὰ ἐνδιέφερε τὸ περιοϊκό
μας. Καταπίστηκες μὲ κιν' ὀ-
ρικές λεπτομέρειες ἐνῷ ὑπό-
χουν τόσα ιστορικά θέματα γε-
νικώτερου ενδιαφέροντος.

ΠΑΓΟΥΡΑΝ ΑΝ. Β'. Ε. Ι. Ο.
στρατ. Τὸ θέμα σου πολὺ κα-
λό, ἀλλ' ἐπρεπε νὰ ἐπιμείνη-
περισσότερο στὶς ὑφέλειες ποὺ
ἔχουμε ἀπὸ μιὰ καλή καὶ συσ-
τατική σωματική ἀγωγή. Περι-
μένουμε λοιπόν κάτι τέτοιο.

ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΘ. Β.
Ε.Τ.Ο. στρατ. "Η καλογραμμέ-
νη λαογραφική σου σελίδα δὲν
παρουσιάζει τὴν ἐπικαιρότητα
έκεινο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ τὴν
κάψῃ δημοσιεύσιμη.

ΚΡΟΜΠΑΝ Θ. Β'. Ε.Τ.Ο.
στρατ. Τὸ θέμα σου, μὲ τὴν
πλατειὰ ιστορική ἀναδούσι-
ποὺ τὸ έδωσες, έχασε πολὺ ἀ-
πὸ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐπικαιρό-

σιάση.

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ ΘΕΟΔ.

Β'.Ε.Τ.Ο. στρατ.

Τὸ ποιήμα

σου εἶναι μιὰ καλή προσπά-
θεια. Περιουσίους καλύτερο.

ΙΩΑΝΝΙΔΗΝ Θ. Γ'.Ε.Τ.Ο.

στρατ.

Τὸ διήγυμα σου ὄφε-
τα καλό. Θέλει δύνας τὸ μερικά
σημεῖα κάποια ἐπεξεργασία
γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γίνη δημοσι-

εύσιμο.

ΚΟΝΤΟΥΡΑΝ ΝΙΚ. Γ'. Ε.Τ.Ο.

στρατ.:

Τὸ διήγυμα σου εἶ-
ναι μιὰ καλή προσπάθεια.

"Η μελέτη

δοκιμώνων λογοτεχνών

θὰ σου προσπορίη πολλά.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΝ ΒΑΣ.

Γ'.Ε.Τ.Ο. στρατ.:

Τὰ δύο σου

ἀφηγηματα

ως ιδεῖσι καλά ἀλλ'

αὶ συνέθεσις

ὑστερούν πολὺ

μεταξύ τους τὰ καστάνια

γιὰ προσεχεῖς τεύχος.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

καταστά-

μέντης

γιὰ δημοσιεύσιο.

ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ ΣΤΥΛ.

Τὰ

ξαναγεννημένα λουλούδια

μὲ τὸ

πρόσιτο

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Φωτογραφία από την παρασημοφορή του Αρχιστρατήγου κ. Παπάγου κ.λ.π. σύντατων πρεσβύτερων του Εθνικού μας στρατού υπό του Πρεσβυτού της Αμερικής κ. Γκρέιντυ.

Ο Πρωθυπουργός κ. Άλ. Διομήδης και μέλη της Κυβερνήσεως φωτογραφούνενα μετά τον διελθόντος έξι Αθηνών ύπουργο των Οικονομικών της Αμερικής κ. Σνάιντερ και του πρεσβυτού κ. Γκρέιντυ.

Ο υπουργός κ. Βασιλειάδης απονέμει τὰ Επιβλα εἰς τοὺς νικητάς των Παναυτικῶν Αγώνων πού έγιναν στὸ Σκαραμαγκά.

Οι Αμερικανοί στρατηγοί της Αεροπορίας, οι οποίοι ήλθαν διά την διοργάνωσην των αεροδρομίων της Ελλάδος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Ο αντισυμμοριακός σύγων συνεχίζεται πάντοτε μέ επιτυχία. Στή Νότις Ελλάδα διογκωμένη, συμμοριακή δύναμη δεν υφίσταται ποινιά. Τιμώτας Στρατού Χωροφύλακας και Μ.Ε.Α. έξακολουθεύει τις ξερευνήσεις τῶν φρεινῶν περιοχῶν. Καθημερινώς διάνυστοις απόβικας τῶν συμμοριών και προσβατίνους σε συλλήψεις ιεροναυμένην ληπτανταρτῶν πού περιφέρονται σακένυσιν καὶ πεινώντες εἰς τὰ όρεινά προσποθούντες νό αποεύγουν τὴν καταδίωξην τῶν Εθνικῶν τυμάτων.

Άλλα καὶ εἰς τὴν δόρειο καὶ παραμεθόδιο Ελλάδα, ἡ καταστασή δύναται καλλίτερη γιά τοὺς συμμορίους. Υφίστανται καθημετρινά σκληρά πλήγματα ἀπό τὸν Εθνικό μας Στρατό πού δὲν αφίνει τὴν πρωτοβουλία σύντομον.

Σημαντικό γεγονός γιά τὸν κομμουνιστοσυμμοριακό στόθηκε καὶ ἡ διάσπαση στὶς τάξεις τῆς Ν.Ο.Φ. Ἀπό τὸ μέλη τῆς Κεντρικῆς "Επιτροπῆς τῆς Ν.Ο.Φ. ὁ Γκότσεφ καὶ Κεραυνός εἶναι υπέρ τῆς ένιας Μακεδονίας τοῦ Αιγαίου καὶ κατά τῆς «αύτοδιαθέσεως τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ». "Ετοι μὲν Κουνιών Αγγελικής Μακεδονίας ἀπεκρήνει τοὺς λιποτάκτας καὶ εὐθήκε την εὐκαιρία νὰ ἐπιτεθῇ κατά τῆς Γιουγκοσλαβίας. "Από την ἡμέραν αὐτὴν ἔκπλωθηται διωτική ἐπίθεση τῶν συμμοριών κατά τὸν Τίτο, πού ἐκτός τῶν ἀλλων, κατηγορεῖται διτεπέφε στὰ Έλληνικὰ στρατεύματα νὰ περάσουν ἀπό τὸ Γιουγκοσλαβικό έδαφος καὶ νὰ ἐπιτεθοῦν ἀπό τὰ νότια κατό τὸν συμποτικὸν θέσσων εἰς τὸ Καϊμακτσαλάν.

Εἰς ἀπόντην, ὁ Τίτο σὲ λόγῳ τοῦ στήλη Πόλο Εδέλωσε δτι χάρον τῆς εύπομπίας καὶ τῆς προσδόνης τῆς εποιητικής Γιουγκοσλαβίας θὰ ελίσση βούτησί τῶν πρόπτε τὴν "Ελλάδο σύνθετα. Δὲν παρέλειψε δέδαια νὰ υδοτεί ετούς μοναρχοφασιστών τῶν Αθηνῶν κλπ.

"Αν καὶ ἐπέρασαν ἀρκετές ἡμέρες ἀπό τὴν δήλωση αὐτὴν τὸν Τίτο, ἐν τοῖς δέν υπάρχουν σαρῆ στοιχεῖα ποὺ νῦν μᾶς πεισούν γιὰ τὴν εἰλικρίνειά του. "Αντιμέτως μάλις προσθήτε έδειλωσε δινήδην δὲν μπανισθεῖ τὸν Βαλκανική "Επιτροπή καὶ δτι κινδυνεύει ἡ πονκόσιμη εἰσόπην ἀπό τὸν "Ελλάδο Φωνετή, δτι προσποθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ηττητόπειρα γιά νὰ πτινύνη δρο τὸ δυνατό μεγαλύτερα οίκονυμικά διάδημα ἀπό τοὺς Αμερικανούς, μὲ τοὺς όποιους ζωτοτοπεῖ ἀπό καρπο.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

"Ο μῆνος ποὺ ἐπέρασε δὲν μᾶς παρουσίασε κανένα έξαιρετικό γεγονός πού θὰ υπορρύσε νὰ μετριάσῃ ἢ νὰ αἰτήσῃ τοὺς φόρους γιὰ μιά μεγάλη διεθνή συρροή. Γό μόνο σημαντικό γεγονός στόθηκε ἡ ἀπειλήθεισα πρὸς στιγμὴν οίκονυμική καὶ στὸν δυτ. Εύρωπη, ἐν στίλα τῶν προθέρων ποὺ έδειλωσε τὴν Αγγλική Κυβερνήση γιὰ υπότιμην τῆς λίρας. Δημιουργήθηκε μια πολὺ τεταμένη κατασταση καὶ πολλοὶ έσπευσαν μὲ ποδαργανείους τὴν παρόπτηση τῆς Εργατικῆς Κυβερνήσεως. Μόι σύντομες προσπάθειες πού καταβλήθηκαν καὶ οι συνεννοήσεις μεταξὺ Αγγλίας Γαλλίας καὶ Ήνωμ. Πολιτειῶν ἀπέτεωσαν τὴν κοίση πού θὰ εἴη διμεσο ἀντίκτυπο πάνω σ' ὅλοκληρη τὴν διεθνή οίκονυμια.

"Ηδη τὸ Κογκρέσο Θώφισε τὶς πιστώσεις γιὰ τὴν Εύρωπη τοῦ οίκονυμου ἑτοὺς 1949—50 καὶ ἡ Αμερικανική Γερουσία τὶς περιεκώψει μόνον κατά 10%. Ετοι καὶ κατά τὸ τέλον οίκονυμικῶν ἑτοὺς θὰ έξακολουθήσῃ ἡ οίκονυμική ἐνίσχυση γιὰ τὴν ανοιστυκρότητα τῆς Εύρωπης πού τόσα ἀγαθά ἀποτελέσματα εἴχε κατά τὸ παρελθόν ἑτούς.

Στὴν διεθνή κοινὴ γνώμη μεγάλη ἐντύπωση ἔχει δοθεῖ ἀπό τὸν Πάπα διατάγματος περὶ ὄφορισμοῦ δλων τῶν καθολικῶν, οἱ όποιοι προσεγώρωσαν εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἡ διάσκοπην τῆς θεωρίας του. "Η γνωστοποίηση τοῦ ὄφορισμοῦ τὸν 14/7/1949 εἶχε τεράστιο ἀντίκτυπο. "Αποτελεῖ μιάν ἀπό τὶς δυνατικότερες ἀποφάσεις πού πῆρε ἡ Καθολική Εκκλησία ἀπό τὴν ἐποχὴ τῆς κοομικῆς έξουσίας της, δtan οἱ εβούλεσαν τοῦ Πάπα μετέβαλλαν συνάντη τὸν γενικότερο. "Η ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ Πάπα προκάλεσε νευρικότητα σ' δλες τὶς χώρες πού υπάρχουν καθολικοί. Ο Πάπας Πίος 12ος γνωρίζει ὅτι ἡ Εκκλησία με τὰ 330 ἑκατομμύρια μέλη της εἰς δλοκληρο τὸ κόσμο είναι ἀπό τὸ πιο ἀποτελεσματικό μέσα διαύτην ἀναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ ἀπεύθασε νὰ δοκιμάσῃ τὴν δύναμη τῆς.

"Η Αμερικανική Γερουσία ἐνέκρινε τὴν ύπογραφὴ τοῦ Ατλαντικοῦ Συμφώνου. Κατὰ τὴν Φθινοπώρισην καὶ οἱ παλαιοὶ ἀπονομητοὶ γερουσιαστοὶ ἐφόδισαν υπέρ τοῦ Συμφώνου, γιατὶ ἔχει γίνει πάρα κατανοητό στὴν Αμερική ὅτι ἡ ἐποχὴ τοῦ σόγγυωστος Μοναρχίας επέσσει ἀνεπιστρέψι, καὶ ὅτι τὰ Αμερικανικὰ σύνορα βιούσκουνται εἰς τὴν Εύρωπην.

ΤΑ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑ

(Αφετηρία - Έμφάνισις - Εξέλιξις - Τακτική)

Τὸ Ἰππικόν, τὸ δποῖον διεδραμάτισε μέχρι πρό τινος σπουδαιότατον ρόλουν καὶ ἀπέτελεσεν απὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι καὶ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου σχέδον τὸ μαναδικὸ ταχυκίνητον μέσον, τόσον διὰ τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης δύσον καὶ κυρίων κατ' αὐτήν, ἥρχισε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ὑποκύπηῃ εἰς τὴν μηχανήν καὶ νὰ παραχωρῆται θέσιν του εἰς τὰ τεθωασκισμένα αύτοκίνητα τυμπάτα, τὰ ὅποια καθ' ήμέσαι καθίστανται; σοβαρώτερος παράγων ἐν τῇ μάχῃ.

Ούτω προτάσσουμεν τὴν μελέτην μας περὶ τῶν μηχονοκινήτων, ἐπιφυλασσόμενοι δῆποι εἰς προσεχὲς τεύχος καταχωρίσσουμεν ήδησιτέρων μελέτην περὶ τοῦ ἴππου, τὸ δῆποιον ἀδιώτατην τὴν πολεμικὴν ιστορίαν τοῦ ἔθνους μας.

Απαρχὴ τοῦ συγχρόνου πολεμικοῦ ἄσματος δύνανται νὰ θεωρήθων τὰ κατέτην ἀρχοτάτη χρησιμοποιηθέντα δοειπνηδόρα διτρογά δουμάτα. Τὰ δποῖα ἐσκόρπιζαν κατ' ἀρχὰς μὲ τὴν ἐμφάνισην τὸ τρόπουν εἰς τὰς τάξεις τῶν μαχητῶν. Σημειών δὲν ἔν τη τακτικὴ δουμά μάχης καλεῖται τὸ τριθρακίσιμον αὐτοκίνητον δυναμικό, τὸ δποῖον εἶναι ἑδονισμένον μὲ σύνθιστα δηλαταὶ πολυβολλά. Τὸ ἡποίον συνοδεύει ἡ προσηγείται τὸ πεζικοῦ. Θαϊ-εὶ τὰς ὀντιστορίας ἢ αἵσει τὰς ἀμυντήσις καλωδύστα, τὰ δποῖα παρακαλέουν τὴν κίνησιν τῶν πεζῶν.

Κατά τούς νεωτέρους χρόνους τὴν ιδέαν τῆς χρηστιμοποίησεως ἀρμάτων μάχης εἶχεν δὲ Μάτι Βίντον καὶ περι τὰ τελι τοῦ 19ου αἰώνος δὲ Ἀγγλος Οὐέλες, ἐκ τῶν ὅπιον δικιας οὐδὲς συνέλαβε τὴν ιδέαν ὅματος δικαιομένου νὰ κινηθῇ ἐπὶ παντο-ειδούς ἔδαφους.

Παρθέλιον ἔτη γωρίς νὰ δοθῇ νέα σο-
βαρά ὁδηγία εἰς τὸ νέον τοῦτο πολεμικόν
μέσον. 'Ο πόλεμος ὅμως τοῦ 1914 — 18
ἐστάθη κρίσιμος καὶ ἀπετέλεσε σταθμόν.
Αἱ πολεμικαὶ ανάγκαι καὶ ἡ ἔξελις τῶν
τεχνικῶν μέσων ὀδήγησαν τοὺς τεχνικούς
τῶν ἐμπολέμων χώρων εἰς τὴν ἀντιμετώπι-
σιν τοῦ θέματος καὶ ἐστὶ ἔκαψε τὴν ἐμφά-
σιν του τὸ πολεμικὸν ἄρμα οὐδὲνα ἐ-
φόδου. τὸ διόποιον ἐφωδιασμένον καθὼς καὶ
τὰ τότε ἐμφανισθέντα αὐτοκίνητα ἐλέγεις
δι' ἀρρωτάνων ἐπόυστοιν διένοτο νὰ κι-
νῆται ἐπὶ παντοδαπού ἐδάφους.

"Εκτότε ή έξελιξις έπικολουθησε ραγδαία. Ο "Αγγλος τραπέζιταις Στέρων και διά Γάλλος συνταγματάρχης" Εστίεν είναι οι πρώτοι οι οποίοι συνέλαβον την Ιθέαν νά έφοδιάσουν τα αύτοκινητα έλξεως (τοακέτρο) με πολευκά μέσα και νά τα μεταπλέψουν είς δραματικά μάχης. Το πρώτον δικαίο του συνταγματάρχου Εστίεν ήταν αυτοκίνητον μήκους 4 μ., και πλάτους 2.60 μ. με άρθρωτάς έπιπτουστρίας, πάνος θώρακος 15—20 χιλιοστομέτρων και βάρος 12 τόνων. Η κίνησης έδιδετο διά κινητήρος δενύνιπς 80 περίπου λίπτων και άνηψτυσε ταχύτητα 9 χιλιομέτρων τὴν διαν. Ήτο δικετά Ισχυρὸν καὶ ήδυνστο νά θραύπη τὰς συνήθως συνανταίμενας καθ' θόρυβος αντιτάσσεις (δένδας, φράκτας κλπ.), νά διέργευται ἐσκαφάδης πλάτους 2 μ., νά κινητησι διπλή κλίσεως έδάρπους 20 ο και νά στον τεθωρακισμένην ἀνασταν θέρουσαν 20 διδράστις με τὰ δηπλα και της πτώσκευτης των. Τὰ ἄγγλικά τάκης έξι ἄλλου, τὰ δηποτικά έγγοπησιωποι θήρουσαν παρά τὴν ἀντίθετην υνώσιμων τῶν Γάλλων, εἰς τὰς υάνσας του Στρατού τῶν Σεπτέμβριον τοῦ 1916 τίπου Μάργκ 1, έσποιόντο υὲντις ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ύστερούσαν δικαίως κάπως

τῶν Γαλλικῶν ἀπὸ ἀπόφευκες ἀποδόστεως
καὶ τεχνικῶν ίκανοτήτων.

Οι Γερμανοί ίδιοντες τὰ ἄρματα μάχης τῶν ἀντιπάλων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχών τοῦ Σόου Ηρκισονών ἀμέσως ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1916 μελέτας πρὸς σχετικὸν ἐφοδισμὸν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Ἔτοι
τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1917 ἐπραγματοποιήθη τὸ πρώτον γερμανικὸν ἄρμα τύπου A7V δύορυς 30 τόνων, κινητήρος 200 πόπων (δύο κινητήρες τῶν 100) και μεγιστηριακού ταχύτητος 10 χλμ. Τούτο διέθετε βαράκισιν 30 χιλιοστομ. Ἐμπροσθεν και 20 χιλιοστομέτρων ἐπὶ πλαγίων πλευρών, ἔφεδρο δὲ πυροδόλουν τῶν 57 κιλιστ., 5 βαρέα πολυβόλα και πλήρωμα 18 ἄνδρων.

Τὰ ἀνωτέρω ἄρματα δικαιάσθησαν τοῖς θεοῖς, ταῦτα διατίθενται μετά τοῦ πεζικοῦ, διπλάσια τοῦ ἑλικού, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ ἔργοστάσια αὐτοκινήτων Ρειών κατεσκεύασσαν περὶ τὰ μέσα τοῦ 1917 τρισχίλια ἄρματα ἐλαφρού μὲν κινητήρα 39 πίπτων, πρακτικήν ταχύτητα 1—5 χιλιόμετρα, θωράκισιν 16 γιλιόστου, καὶ ὀπλισμὸν ἐν πολυβόλον καὶ ἐν πυροδόλον τῶν 37 χιλιοστ. προσπροσμένον ἐπὶ τοῦ πυργίσκου στρεφομένου κυκλικῶν. Τούτο λόγῳ τοῦ μικροῦ βάσου σου του ἐπιτυγχάνειν γ' ἀνέρχεται ἐπὶ κλίσεις ἢ σε ἐδάφους 45°, διαθέτει δὲ πλήρωμα 2 ἀνδρῶν.

Πάντος τά διουστα κατά την πρώτη Μεσόνιστιν των (1916) ἔργοισι μοποίηθησαν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἑσούμανσιν καὶ ισοπέδωσιν ἀμυντικῶν κωλυμάτων τοῦ ἔχθος πρὸς διευκόλυνσιν τῶν κινήσεων τοῦ πεζικοῦ καὶ μόνον κατὰ τὰς ἀπικείρσεις τοῦ θέρους 1918, τελειοποιήθησαν νά τα παρουσιάσουν, ίδιως τὰ συσσωματικά, μεγάλας ἐπιτυχίας.

Μετά τὸν Ἀ' Παγκόσμιον Πόλεμον πάντα τὰ κράτη διπέφαν τὸ δέλευμα πόδος τὸ νέον τούτο μηχάνια, τὸ δόπιον ἐπέφεδε τόσουν λαυπτά πρόποτελέσματα κατά τὸν πόλεμον καὶ ἔβασαν σπουδαϊκά εἰς τὴν Ἑλλάσιν οὐτόν. Η τεχνική ως ἡκ τούτου ἐξέδιεις τῶν ὄρμάτων ὑπῆρχε σανδαλία μέρι τουπείου. Διπέστε τὸ σύγχρονον διαισθήσαν διαφέσον οὐσιώδων ἀπὸ τὸ τοῦ 1918 καὶ καὶ παρουσιάζειν τακτικάς ιδιότητας πολὺ ἐπικυρείαν. Μεγαλυτέραν εύκινησίαν λόγω τελειοποίησεν τὰν ἐποπτικάν. διατάσσεται τοιούταν θεατρικάν σειράς μεταξύ αιμαλύνσεως σπουδαϊκώτερών ἐμποδίων λόγω τῆς αὐλήσεως τοῦ βάρους του, καλύπτειν καὶ δροσικώτερα πυρά, λόγω αὐλήσεως τοῦ πλιούσου τελών εἰς γύναικετέραν παραστήσουν διὰ θεωρικήμενου πυργίσκου. Ἐπίσης ἐμφανίζουν μεγαλυτέραν αὐτοπροστασίαν λόγω ίσχυρότερας θεραπείσεως.

"Η χριστιανοποίησίς τῶν Γεωμανικῶν τεθωασικούμενών μεραρχῶν κατά τὸν Βου Παγκόσμιον πόλεμον ἀπεκαλύψε έναν καινούργιον κόρσον εἰς τὸν τοόπο τῆς χριστιανοποίησης σύτῶν καὶ ἔδωσαν νέαν ὅδησιν εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ νέου αὐτοῦ ἡπλοῦ.
Οἱ Φύν Τομιέ, ἐκπρόσωπος τῆς Σχολῆς τοῦ τεθωασικούμενου πολέμου, ἀποκαλεῖται διὰ τοῦ οἱ Γερουσιοὶ κατὰ τὴν ἐκστοσιεῖσαν τῶν εἰς τὴν Γαλλίαν εἰνοῦν 2.400 ἀσπατα μάργην. διὰ τὰ Γαλλικὰ ἵσταν καλλιτεχνοὶ ἀπὸ τὰ Γεωμανικά καὶ ἵστα τὸν ἡπιῶν ἴστερον συνδιᾶσσαν εἰς ταγύπτια. Πολλὰ τῶν Γαλλικῶν ἵστων βασιστέουσι θεολογίσσεων μετὰ ιενναλιτέοσι πυροβόλου ήτε περι μίσος ἀπὸ σύτη ἢ σύνσιτος καὶ δὲν ἐπήκοντον ικανάδες ἔδοθασιν καινούργιαν δύτε νῦ δίνονται καὶ ἐνεργούν εἰς μεγάλον ἀπο-ἀπεις.

Ούτω τρεις Γαλλικοί τεθωασκισμένοι υεραργίσει κατά μήκος διλοκλήρου τοῦ Αι-

τικοῦ μετώπου ἡττήθησαν διὰ μιᾶς.
“Η μεγάλη δύμας αὐτῆς ἤττα τῶν Γάλλων θεωρεῖτο εἰς τὴν διαφοράν τῶν στρατιωτικῶν δογμάτων. Τὸ μεγαλύτερον μειονέκτημα τῆς Γαλλικῆς προπαρασκευῆς ήτοι ἡ κατασκευὴ ὀμώμάτων διὰ συνοδείαν πεζικοῦ γυαρίς νά τη προβλεφθῇ καὶ αὐτοτελῆς δράστης των, ἐνώ οἱ Γερμανοὶ έθεωροσταν τὸ ἄρμα τὸ κυριώτερον μέσον κρούσεως.

Κατά τὰ διδασκόμενα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πολέμου ὁ ρόλος τῶν αὐτῶν φοίχει μετά τὴν ἐπίθεσιν τοῦ πεζικοῦ καὶ τικὲς εἰς τὸ διοικητηριών τῆς ἔχοντος ποτοθεσίας πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐπιτυγχάσει.

Ούτας ήτο συσκόν, κατόπιν τῆς διασπάσεως τοῦ μετώπου ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἱ Γάλλοι εὐρέθησαν ἀνίκανοι νὰ τοὺς ἀναχαγήσουν καὶ ἐξπολιούμησαν νὰ χοποιωποιούν τὰ δυομάτα ἔξηπλωμένα εἰς ἕνθειαν περιοήγην τοῦ μετώπου ἔμματα τῶν Ἐνθριβίων συμπαγών μηχανοκ.νήτων σχηματισμών.

Μόνον ἡ 4η τεθωρακισμένη μεραρχία ἐπὸ τὸν Ντὲ Γκώλ, ὁ ὀποῖος καὶ διακεντώνωστ
ἔλα τὰ δουματά εἰς Ἐν σπειρίον καὶ ἀντα-
πλέωντα σκληρὰ κτυπήματα εἰς τὸν ἔχθρὸν
περίει τῆς Λαδὸν εἶχε πραγματικὴν τινα ἐ-
πιτυνίαν.

Ούτω αἱ παλαιαὶ ἀντιρρήσεις τοῦ Ντέ
Γκώλ πρὸς τὸν ἀσχόγον τοῦ Ἐπιτελείου
Γκαμελέν διὰ τὴν δργάνωσιν εἰς τὴν Γαλ-
λίαν στρατοῦ υπηκοοῖσινήτων μεγάλων
υιούσιν (δ ὅποιος ἐπέμεινεν δῆπος τὰ δρ-
πατα χρονιστοῦσιν τοι μόνον πρὸς συνο-
βείον τοι εὐθύνει τοι διατήρησιν).

τάπιον πείσκου) επαληθεύεσσαν.
Τά πικάρδα καράτη άκολουθούντα τό Γαλ-
λικόν δήγυμα έθεώδουν τό δάσων μάχης μέ-
που και βαρέος βάρους ως δρυγανον συνο-
δείσας τών έπιθεσεων πεζικού, τό δέ θλα-
σιόδη ως δρυγανον τείνουν ύπαντικασταθήσαν
την πίπιπον ἐν συνδιστριψιδι με τὴν μοτοσυ-

Ἐγώ διντίθεσε, κατὰ τὸ γεωμανικὸ δόγμα
τὴν ὀηνατὰ μάγνης ἡ̄ ἐκ τῆς ταχικινσίας
καὶ τῆς Ιανύος τοῦ ἑσπολισμοῦ τῶν εἶναι
ἰκανὴ γεωπιμοποιούμενα κατὰ μάζας νῦ
διποικιλλούντα βαθέα ὀηνατὰ εἰς τὴν ἀμυν
τικὴν ἔνθισικὴν ποτοπεσίαν καὶ διὰ τῶν ὅρ
τικῶν τῶν αὐτῶν νῦν εἰσέσθουν, πεθή δομῆς
καὶ τανύπττος εἰς τοιούτον βάθος ἐντὸς
τῆς ἔνθισικῆς διατάξεως, σύνως ὕστε τελι
καὶ τέλος τοῦ ἀποτελεσματικοῦ ποτοπεσίου.

Ἐπὶ πλέον εἰς τὰς ἐπιθέσεις διὰ μεγάλων ἀσύμμετρων ιάνης δὲν ἀπαιτεῖται μετακίνησις πυροβολικοῦ μετά τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως ἀμυντικῆς τοποθεσίας καὶ διὰ τῆς συμμόσιας τῆς ἐπιθέσεως ὡς συιδανεῖς εἰς τὰς διὰ τοῦ πελεκοῦ ἐκτελουμένας ἐπιθέσεις, καθότι τὸ ὑποστοίχου τὰς ἐπιθέσεις τῶν μεγάλων μονάδων διμετέντων πάντας πυροβολικούν εἶναι ἐπίσης μηχανούντων. Οὕτω ἐκλείπεται τὸ μειονέκτημα τῆς ἀπώλειας τοῦ νόνου, ὃ διποὺς ἀπαιτεῖται διῆ τὴν προσόθησιν τοῦ πυροβολικοῦ εἰς νέας θέσεις ἀπὸ τῶν δόποιν θετὸν δύνασται τὸ ὑποστοίχον τὸ πελεκόν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐπιθέσεως τοῦ μετά τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως ὀντικῆς τοποθεσίας, ὡς σημειώνει δταν αἱ ἐπιθέσεις διεξαγονται διὰ τοῦ πελεκοῦ συνήθους τύπου Μεραρ-ῥῶν. δηδομένου δτι ἀ νόνης οὔτος χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῆς διοκήσεως τῆς Στρατιᾶς τῆς ὑποστάσης τὸ ὥργυμα πρὸς εἰσιτοῦν τῶν γενικῶν ἔφθοειδῶν τὰς εἰς τὸ πεδίον τῆς μάγνης καὶ ἀποκτητάσασιν διπλῶν τῆς συνεχείας τοῦ Μετώπου παρακελυουμένης οὕτω τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐπαγγείλας.

